FINAL
DE CAMPIONAT

PROGRESUL — STEAGUL ROŞU 4-3. — DETENTA LUI STOICESCU N-A PUTUT ÎNVINGE „ALONJA“ PORTARULUI BRAŞOVEAN HAIDU.

Foto: PETRE STAN

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ SI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 14 (109) IULIE 1963 — Anul VI (XVI)

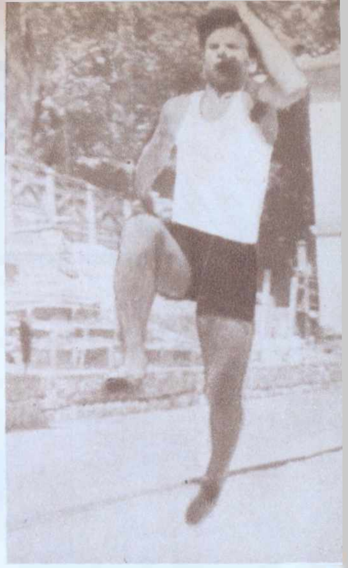
1

2

3

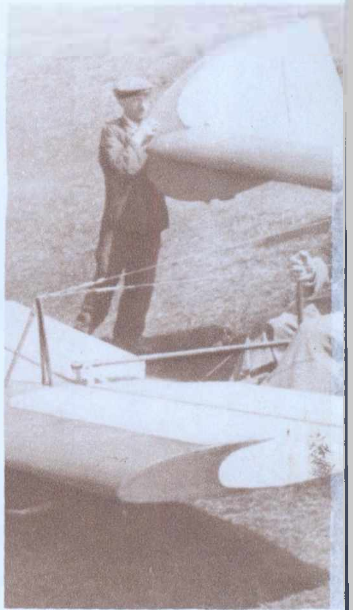
9

10

11

COPIII LOR SÎNT ÎN ŞCOALA NOASTRĂ

Între şcolile medii cu program special de educaţie fizică este şi Şcoala medie nr. 2 din Braşov.

Poate nu se ştie suficient rostul acestor şcoli, menite să îmbine armonios, convingător, rodnic, cultura generală cu cultura fizică.

Poate mai sînt părinţi care cred că sportul complică învăţătura şi ratează viitoarea personalitate.

Se crede cu greutate că marii laureaţi ai premiilor Lenin şi Nobel, vestiţii Nansen, Niels Bohr, Jolliot-Curie, Camus au fost în tinereţe maeştri ai lumii la patinaj, schi, fotbal. Încă ne îndoim că oameni de cultură ca Giraudoux, Ozerov, Abalakov, Exupery, Sadoveanu au putut fi cîndva nu numai îndrăgostiţi de sport, dar şi campioni şi temerari animatori.

Şcolile medii cu program special de educaţie fizică vor să dovedească astăzi că omul modern poate şi trebuie să împace aspiraţiile şi împlinirile lui fizice şi spirituale.

Dar, totul nu depinde numai de şcoală şi de profesori, ci şi de părinţi. Înţelegerea, concepţia lor de viaţă şi educaţie hotărăşte formarea viitorului om şi cetăţean.

Vă prezentăm în această pagină cîţiva dintre părinţii şi copiii Şcolii medii 2 din Braşov. Părinţi care, nu de mult, pe stadioanele noastre şi în străinătate ne-au reprezentat ţara. Au fost nume dragi, glorii ce vor rămîne să strălucească mai departe în istoria sportului nostru.

Alături de ei, vi-i prezentăm pe copiii lor, care sînt astăzi în şcoala noastră. Poate nu toţi aceştia, urmîndu-şi părinţii întru glorie sportivă, vor da nouă strălucire numelor încă neuitate. Dar sigur, prin ei, lanţul generaţiilor se va lega firesc spre adevărata şi deplina înţelegere a sportului, a stadionului.

Cîndva — polisportivul Nae Chicomban, fotbaliştii Ploeşteanu şi Medrea, schiorul Sulică, alpinistul Roşculeţ, rugbistul Colibaşi, handbalistul Kovacs, aviatorul Blebea, atletul Vitalyos, canotera Alexandra Predescu-Botea.

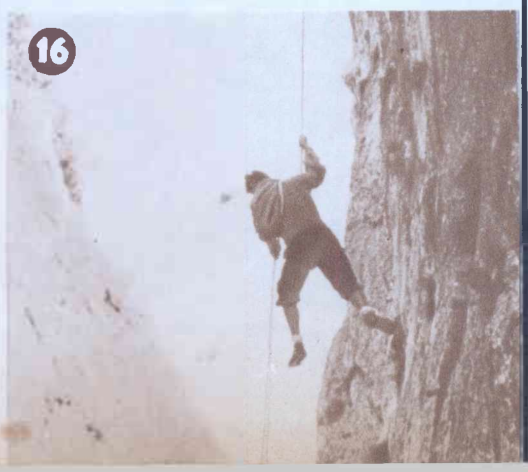
Astăzi — copiii lor din clasa a V-a sau a XI-a. Mîine — sportivi de frunte ai ţării noastre, sau valori ale culturii noastre. Ceva nou, minunat se întîmplă în sportul romînesc. Şi pe noi, cei mai vîrstnici, lucrul acesta ne copleşeşte...

Părinţi şi copii!... Primele inele dintr-un viitor lanţ de generaţii fericite. În ţara în care pînă mai ieri sportul era o pierdere de vreme ş cea mai sigură chezăşie a ratării profesiunii.

Copiii lor sînt în şcoala noastră. Dar nu numa a noastră... Ţara întreagă îi aşteaptă pe copiii voştri. Chiar dacă nu aţi fost campioni. Fiţ liniştiţi, vor deveni ei cu siguranţă!...

VIRGIL LUDU

DIRECTOR ADJUNCT AL ŞCOLII MEDI CU PROGRAM SPECIAL DE EDUCAŢIE FIZICĂ DIN BRAŞOV

16

ÎN FOTOGRAFII:

1. SILVIU PLOEŞTEANU. Astăzi, antrenor bun şi statornic. Cîndva, mare jucător de fotbal. Iată-l în fotografie (stinga) luptînd pentru balon, elegant, bărbăteşte, cu celebrul Baratki. Pasiunea fiului său Viorel — din clasa a XI-a — tot fotbalul. Dar, fiindcă în şcoală se face handbal, iată-l deocamdată (în fotografia 2) handbalist...

3. NICOLAE CHICOMBAN este omul despre care se spune că a făcut ocolul pămîntului la ecuator. A fost, pe rînd şi în acelaşi timp: atlet, schior, fotbalist, ciclist. Îi va semăna fiul său Vasile — din clasa a IX-a — (fotografia 4)? Doar viitorul ar putea-o spune!

5. Cine nu-şi mai aminteşte de DUMITRU SULICĂ, asul schiorilor alpini? Campion naţional de seniori încă la vîrsta junioratului şi încă la 33 de ani campion republican la combinata alpină. Dan Sulică din clasa a VI-a — începe în gimnastică, unde promite mult (fotografia 6). Dar nu-l va ispiti pînă la urmă schiul, ca şi pe tatăl său?

7. Handbalist în echipa naţională şi motocrosist încă şi acum, LADISLAU KOVACS a avut doi copii în şcoală. Unul a terminat şi va face baschet. Celălalt, Ştefan — din clasa a IX-a — conduce bine motocicleta şi urmează sfaturile tatălui său la handbal. Fotografia 8 parcă ar promite ceva...

9. Tatăl surorilor Botea a fost un pasionat turist şi schior de performanţă. Dar mama lor, ANDA PREDESCU, a fost încă mai mult: campioană naţională de canotaj. Vor confirma elevele Eugenia şi Ioana Botea (fotografiile 10 şi 11) teoria transmiterii calităţilor dobîndite?

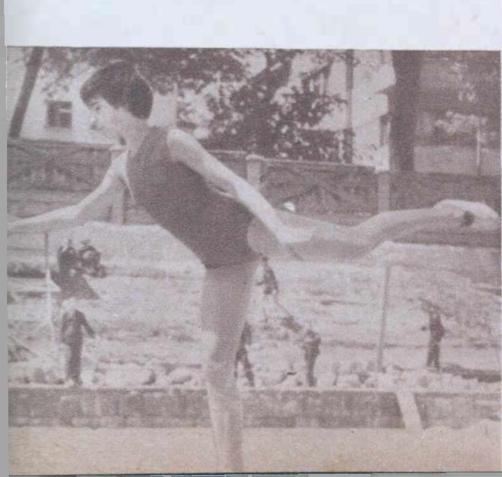
12. Tatăl NICOLAE BLEBEA a fost instructor de zbor fără motor timp de 15 ani. A format zeci de promoţii de aviatori sportivi. Fiica lui Liana — din clasa a X-a — (fotografia 13), zboară pe zăpadă: campioană republicană de coborîre şi componentă a lotului de tineret.

14. DUMITRU COLIBAŞI a făcut aviaţie, bob şi rugbi. Sportiv multilateral şi jucător în echipa naţională de rugbi. Ce va face fiul său Dan — din clasa a XI-a — (fotografia 15)? Pare-se, atletism şi sigur... politehnică.

16. Temerar schior şi alpinist, GH. ROŞCULEŢ n-a fost numai un slalomist de valoare, ci şi un realizator de dificile premiere alpine. Anca, fata lui — din clasa a V-a — (fotografia 17), face deocamdată escala de pe aparatele de gimnastică. Dar mîine, cine ştie?

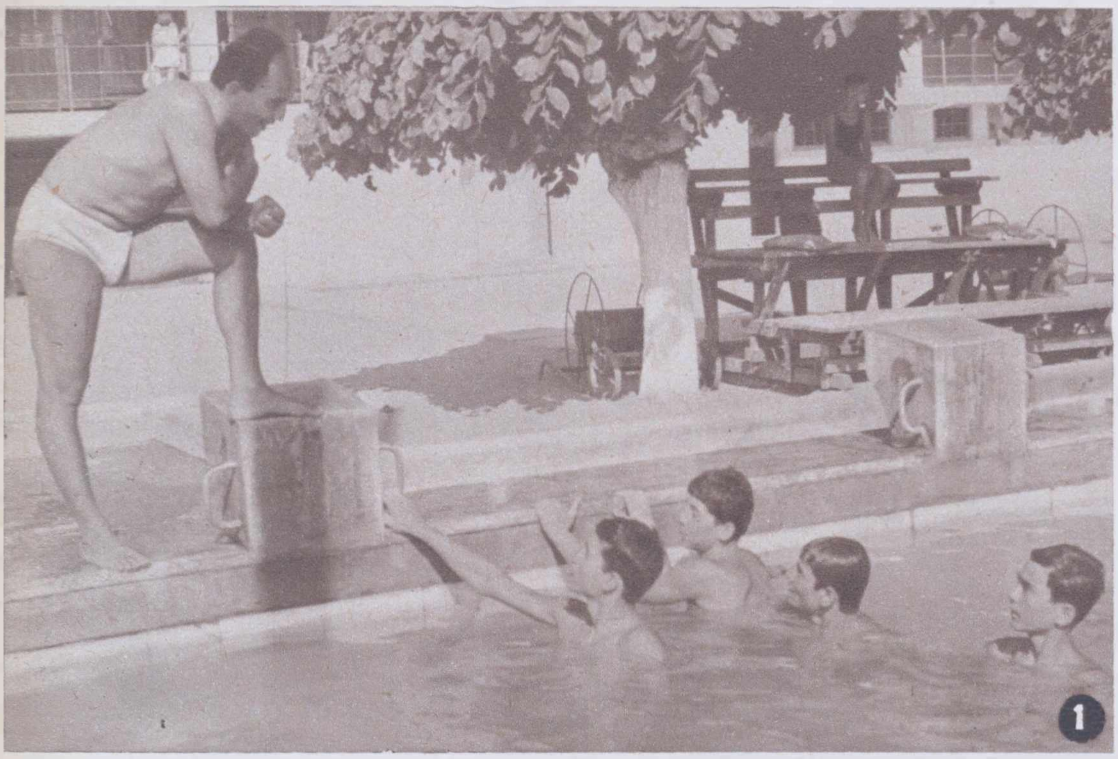
18. Surorile Anamaria şi Ecaterina Vitalyos — din clasele a VII-a şi a IX-a —, admiratoare ale surorilor Press, sînt, ca şi tatăl lor, credincioase atletismului. GEZA VITALYOS — căruia războiul i-a distrus albumul de amintiri — a fost de şapte ori campion naţional de viteză şi garduri şi pe locul III la 400 metri garduri la Balcaniada de la Atena. Îi vor călca fetele pe urme? Din rezultatele de pînă acum, se pare că da!...

19. Dacă vă amintiţi, au existat în sportul romînesc cinci fraţi MEDREA. Livia Medrea — din clasa a IX-a — este fata lui Tiberiu, bun şi pasionat jucător de fotbal la Universitatea Cluj şi la Uzinele Braşov. Fiind fată, nu poate juca fotbal. Ceea ce nu înseamnă însă că nu-şi poate depăşi tatăl, în gimnastică!

1

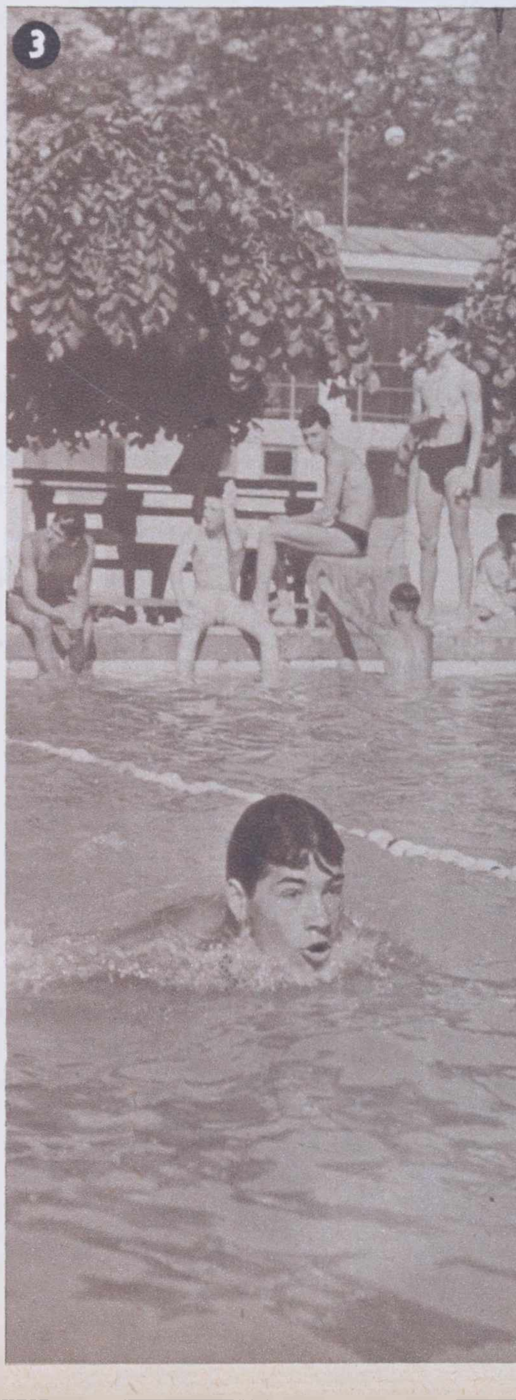
ÎN FOTOGRAFII:

1. Un consiliu de 4 + 1 despre care credem că vom scrie numai lucruri bune: de la stînga spre dreapta, antrenorul Dimeca, Săruleanu, Moraru, Şopterian şi Lungu.
2. Un vîrtej... din senin, o scurtă apariţie de picioare, şi Moraru a terminat întoarcerea răsturnată.
3. Perseverent, cu concentrarea întipărită pe faţă, Şopterian parcurge lungime după lungime, dornic să scadă din secunde, şi să ajungă la nivelul celor mai buni brasişti din lume.

Foto: STAN PETRE

2

3

CONVORBIRE OCAZIONALĂ

De fapt, vizita noastră la „Tineretului" nu le era dedicată. Îi căutam pe „olimpici", în dorinţa de a prezenta cititorilor ceva din pregătirile cele mai de sezon.

Antrenamentul lung, dirz am putea spune, al unui grup de patru înotători, sub conducerea prof. Gh. Dimeca, ne-a atras însă atenţia şi, astfel s-a înfiripat discuţia.

— Ce ne puteţi spune despre elevii dv., tovarăşe profesor?

— Fără exagerare, numai lucruri bune. Nu numai că sînt serioşi şi perseverenţi, dar — poate că e o consecinţă — au perspective dintre cele mai frumoase. Cred că înainte de sfîrşitul anului vor figura printre cei mai buni înotători din ţară în probele respective, deşi sînt foarte tineri.

— Vreţi să ni-i prezentaţi?

— Cu plăcere! Vladimir Moraru (născut în 1947), 400 m liber; Şopterian Angel (1948), 100 m bras; Săruleanu Grigore (1947), 200 m bras; Lungu Constantin (1948), 100 m spate.

— Ne-aţi amintit despre perspectivele lor. V-am ruga să ne daţi unele amănunte, eventual în cifre, al căror grai este foarte... concret.

— Este bine că aţi amintit de cifre şi de graiul lor concret. Prea multe talente n-au folosit pînă la urmă, acest grai. Revenind la perspective, paradoxal, va trebui să încep cu anii trecuţi. Iată evoluţia lor, mai bine-zis performanţa lor cea mai bună, pe perioada 1959-1962: Moraru — 6'19''; —5'50''; 5'28''; 5'10''; Şopterian — n-a concurat în 1959 şi în 1960; 1'28''; 1'20''8, cu menţionarea recordului de copii pe 50 m, pe care-l consider foarte valoros, de 36''2; Săruleanu — 3'21''; 3'03''; 2'54''9; în 1962 nu a concurat, fiind bolnav de hepatită; Lungu 1'42''; 1'30''; 1'24''; 1'21''7. Îi antrenez de cîţiva ani şi, pe baza rezultatelor de pînă acum, mi-am planificat anumite timpuri ca obiective intermediare, a căror cunoaştere vă va ajuta să vă daţi seama că au într-adevăr perspective serioase. Pentru 1963, deşi sezonul competiţional nu e încă la „vîrf" ei se menţin în pas cu planificarea. Iată, pentru fiecare, cifra prevăzută şi cea realizată pînă în prezent: Moraru 4'55'' — 5'13''; Şopterian 1'18''—1'20''2; Săruleanu 2'50'' (pe 200 m bras) — 1'22' pe 100 m bras; Lungu 1'15''—1'17''. Avînd în vedere că mai au cîţiva ani de juniorat înainte, iar cifrele planificate pe 1963 reprezintă în general norma categoriei I, se poate aprecia valoarea lor. După cum se mai vede, şi gradul lor de dezvoltare fizică e de bun augur: Şopterian 1,87 m înălţime, Săruleanu 1,84...

— Care sînt însă perspectivele lor pe plan internaţional?

— E greu să vă dau de pe acum un pronostic. Cred însă că în jurul anilor 1967-1968 vor da maximum de randament şi vor fi la o valoare internaţională certă, capabili de a intra în finala olimpică a probei.

— În raport cu marii performeri ai lumii, vîrsta de 20—21 de ani nu e, totuşi, prea înaintată?

— Indiscutabil, nu! Cred că părerea aceasta legată probabil de rezultatele australienilor, nu ţine cont de vîrsta „sportivă". Australienii au început înotul la 6-7 ani, iar noi la 11-12 ani. Pînă nu de mult, copiii care veneau să înveţe înotul la centre erau de 10-11 ani; acum, după cum vedeţi, vin chiar... preşcolari. În plus, tabelele celor mai buni performeri ai lumii par a arăta că deşi australienii au început la 6-7 ani, au... terminat la 20! În orice caz, nu vîrsta este un impediment: din acest punct de vedere, sîntem în perfectă concordanţă cu restul Europei.

— Dar din punctul de vedere al... rezultatelor cînd vom fi în concordanţă cu restul Europei?

— Aţi pus degetul pe rană! Totuşi, nu vom întîrzia prea mult, deşi instruirea şi antrenamentul sînt de durată în nataţie. Iată aici patru exemple, patru înotători pe care îi menţionez nu fiindcă îi antrenez eu, ci fiindcă consider că au găsit calea cea bună. Toţi şi-au îmbinat frumos munca şcolară cu cea sportivă — sînt recrutaţi din şcolile sportive de elevi, iar acum sînt la Clubul Şcolar, şi-au sacrificat deseori timpul liber şi au ascultat cu stricteţe sfaturile celor în drept. Unii au găsit resurse nebănuite de progres: cu puţin în urmă, Moraru a căpătat un supărător „6" la purtare; pînă la sfîrşitul anului a ajuns la media 9. Cred că şi sportul a contribuit cu ceva... Cît despre Lungu, cu note numai 9 şi 10, cred că poate deveni şi recordman... absolut la şcoală.

Cu condiţiile de care dispunem şi cu astfel de elevi, vă asigur că vom reface repede handicapul valoric în nataţie!

G.R.Ş.

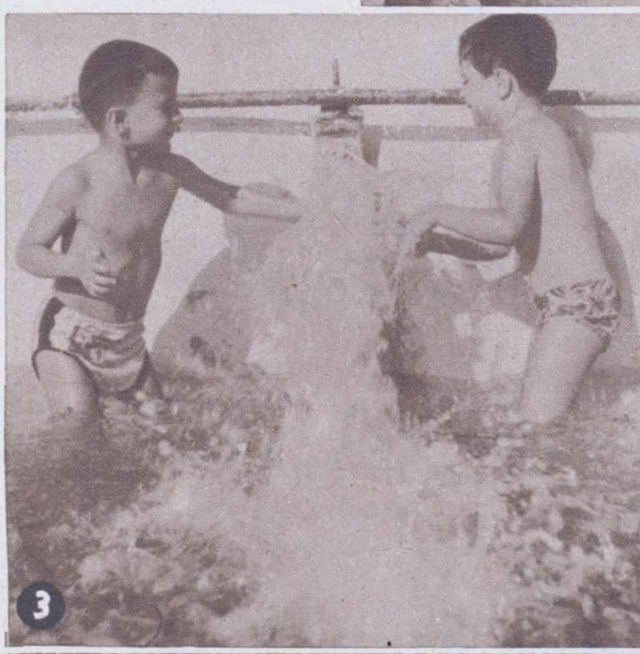

1

2

COPIII ÎN CENTRUL ATENŢIEI

3

● Foto: PAUL ROMOŞAN

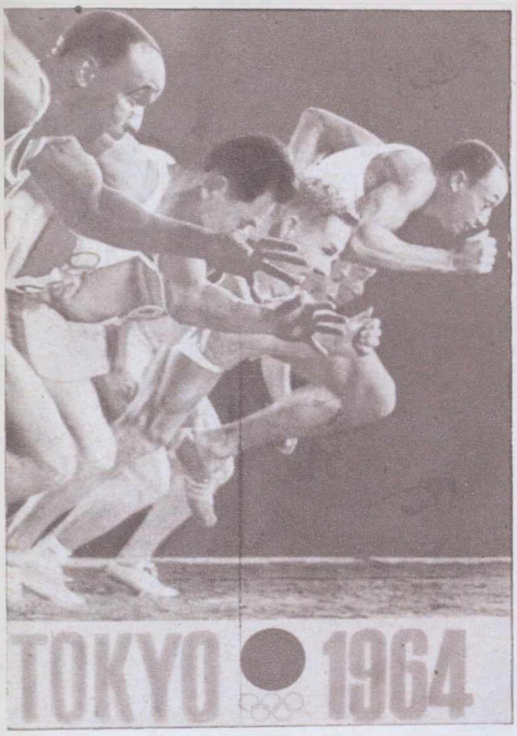
E sezonul lor. Şi nu numai legat de anotimp şi de vreme, ci şi de atenţia care, pe merit, li se acordă. Poate că nu toţi vor deveni mari înotători. Sigur este însă că toţi se vor dezvolta armonios, multilateral şi, cînd se vor îndrăgosti de vreun alt sport şi vor păşi sau sări treptele performanţei, antrenorul nu va mai fi nevoit să afecteze 60—70% din antrenament pregătirii fizice...

Pe cei din Bucureşti, mai bine-spus pe o parte din „cei 8.000 ai sezonului 1963", îi puteţi vedea la „Tineretului". Profită din plin de elementele naturii — apa, aerul şi soarele. Pe „plaja verde" în timpul gimnasticii pe uscat (foto 1), pe marginea bazinului în pragul hotărîrii de a intra în apă alături de ceilalţi, la... bălăceală (foto 2), lîngă gura de umplere a unuia dintre bazine în timpul încercării de a opri torentul (foto 3), sau în timpul lecţiei „la apă" (foto 4), cu voioşia energică a vîrstei şi... vacanţei (pentru unii), ei cresc şi se întăresc. Îşi pregătesc, gradat şi sigur, forţa fizică şi morală necesară mişcării sportive şi studiului şcolar sau studenţesc. Iar printre ei, puzderie de nume, azi necunoscute, mîine poate de mari campioni şi excelenţi tehnicieni.

Am dori mult, mult de tot ca nu peste mulţi ani „şcolar" să devină sinonim cu „înotător". Nu e vorba de un vis, ci de o posibilitate...

4

Rîndul de sus, de la stînga spre dreapta: DRĂGAN, MOŞESCU, FIERARU, antrenorul principal Nicolae SOTIR, dr. Gabriel CHEREBEŢIU (medicul lotului), prof. Ştefan ROMAN (antrenorul secund), IORGA, CHEZAN, REDNIC. Jos, de la stînga spre dreapta: SZÖCS, NICOLAU, GRIGOROVICI, UDIŞTEANU, DERZSEI, COSTE, GANCIU. Lipsesc din fotografie: BĂRBUŢĂ, PLOCON şi SCHREIBER.

Foto: V. BAGEAC

BULETIN OLIMPIC 1963 (XIII)

ECHIPA NOASTRĂ MASCULINĂ

În 1946, la Bucureşti, cu prilejul primei Balcaniade de baschet şi volei a păşit în arena marilor întîlniri internaţionale garnitura masculină a voleiului romînesc. Şi a păşit cu dreptul, pasele matematice distribuite de Gicu Constantinescu şi transformate în inapelabile „bombe" de Costi Herold ducînd echipa la cucerirea fără înfrîngere a laurilor balcanici. Prezentă de-atunci — cu excepţia celui dintîi campionat european, de la Roma, din 1948 — la toate competiţiile de primă importanţă de pe glob, echipa masculină reprezentativă de volei a Romîniei a fost totodată nelipsită din plutonul principalelor animatoare ale întrecerii. Iar rezultatele înregistrate (pe cele finale de la campionatele europene le găsiţi în materialul din pagina alăturată) i-au afirmat an de an valoarea şi i-au consolidat faima, alături de aceea a fruntaşelor voleiului mondial, formaţiile U.R.S.S., Cehoslovaciei, Bulgariei, Poloniei: locul IV în primul campionat al lumii (Praga, 1949), tot locul IV şi în cel de al doilea (Moscova, 1952), locul II la cel de al treilea (Paris, 1956), locul III în cel de al patrulea (Rio de Janeiro, 1960) şi din nou locul III în cel de al cincilea (Moscova, 1962).

Performanţele acestea şi încă multe altele atestă ca deplin firească viitoarea prezenţă a echipei masculine a Republicii Populare Romîne în blocurile de start ale Olimpiadei de la Tokio, prima ediţie a J.O. pe al cărei afiş figurează şi voleiul. Propagandişti de frunte ai frumuseţii, ai răspîndirii, ai popularităţii şi ai valenţelor voleiului ca sport complet şi în acelaşi timp unii dintre cei mai convingători advocaţi pledanţi pentru admiterea sa la J.O., într-adevăr, sportivii romîni nu ar fi fost normal să lipsească de la debutul olimpic al disciplinei acesteia, căreia i-au servit atîta, sporindu-i strălucirea şi renumele. Rămîne doar ca dreptul de participare la prima Olimpiadă voleibalistică, oficial consfinţit de obţinerea locului III în ultimul campionat mondial, să fie onorat de echipa noastră naţională cu o comportare pe măsura reputaţiei şi în cel mai rău caz la nivelul succeselor anterioare. Obiectivul este deci: MEDALIE LA TOKIO! Cu convingerea că le stă în putinţă şi că trebuie s-o cucerească, cu hotărîrea adînc întipărită în cuget şi-n suflet, voleibaliştii noştri fruntaşi şi-au început şi-şi continuă pregătirea, avînd drept cea mai apropiată ţintă şi primordial prag verificator campionatul european din octombrie.

Antrenorul principal Nicolae Sotir şi antrenorul secund prof. Ştefan Roman se străduiesc să cizeleze, să perfecţioneze şi să valorifice la maximum însuşirile multilateral proeminente ale celor 16 sportivi care alcătuiesc lotul reprezentativ: Horaţiu Nicolau (30 de ani — 1,86 m înălţime), Davila Plocon (32 de ani — 1,85 m înălţime), Mihai Grigorovici (26 de ani — 1,87 m înălţime), Aurel Drăgan (25 de ani — 1,80 m înălţime), Nicolae Bărbuţă (26 de ani — 1,87 m înălţime), Doru Rednic (20 de ani — 1,86 m înălţime), Mihai Chezan (28 de ani — 1,84 m înălţime), Constantin Ganciu (26 de ani — 1,85 m înălţime), Marius Iorga (22 de ani — 1,80 m înălţime), Virgil Moşescu (28 de ani — 1,80 m înălţime), Eduard Derzsei (29 de ani — 1,93 m înălţime), William Schreiber (21 de ani — 1,87 m înălţime), Gheorghe Fieraru (27 de ani — 1,78 m înălţime), Iuliu Szöcs (26 de ani — 1,87 m înălţime), Mihai Coste (25 de ani — 1,86 m înălţime), şi Gabriel Udişteanu (18 ani — 1,89 m înălţime). Un lot preţios, cu mari posibilităţi de materializare a calităţilor, împletire remarcabilă a resurselor fizice, a forţei cu îndemînarea, precum şi a experienţei îndelungate cu avîntul şi puterea de luptă a celor mai tineri, dispunînd, în fine, de o medie de vîrstă care socotim că poate primi calificativul de satisfăcătoare şi de o medie a înălţimii căreia i se cuvine cel de ideală pentru caracteristicile voleiului modern. De asemenea, este de notat şi echilibrul, în linii mari acceptabil, între potenţialul trăgătorilor principali (Derzsei, Plocon, Grigorovici, Szöcs, Udişteanu şi eventual Bărbuţă) cu cel al trăgătorilor secunzi (Nicolau, Bărbuţă, Chezan, Coste, Schreiber şi Rednic) şi, oarecum în mai mică măsură, cu acela al coordonatorilor de joc (Drăgan, Fieraru, Ganciu, Iorga şi Moşescu).

Organizarea colectivă a jocului, printr-o orientare fantezist-combinativă, bazată pe fructificarea la superlativ a preluărilor (îndeobşte de o calitate superioară, considerabil îmbunătăţită faţă de trecut), este de altfel — cum ne declara recent, întărindu-ne convingerea, tov. Aurel Dobincă, secretarul general al Federaţiei Romîne de Volei — unicul capitol încă deficitar în pregătirea selecţionabililor noştri olimpici. Care este cauza situaţiei necorespunzătoare din acest punct de vedere, contrastantă cu starea sufletească bună a jucătorilor şi cu spiritul pozitiv de colaborare care domneşte în lot? Nu-i totuşi prea greu de determinat.

Suma aprecierilor după experimentele din ultima vreme a fost în genere mulţumitoare, scoţînd cu deosebire în evidenţă modul excepţional în care a fost îndrumată pregătirea fizică. Desprinzîndu-ne însă de aspectul demn de elogii al faptului, aplaudat strict atît cît merită, prin excepţional înţelegem însă totodată exagerat. Sau, şi mai limpede, exagerat în măsura în care accentul cade pe acest compartiment al antrenamentului comun în detrimentul pregătirii tehnico-tactice şi tactice în primul rînd, aşa cum bine se vede treaba că s-au petrecut lucrurile. Iată aşadar cauza.

Dar situaţia este bineînţeles remediabilă şi, după părerea noastră, chiar lesne. Cu condiţia — concluzie facil de extras din datele pe care le posedăm — să se întreprindă de-acum încolo cu stăruinţă şi simţ de echilibru ceea ce nu s-a făcut îndestulător pînă în prezent. Deci, fără a recurge de astădată — prin reducerea acută a volumului de muncă fizică — la exagerări în celelalte privinţi, să nu se uite însă, pe de o parte că lotul e compus din voleibalişti proveniţi din nu mai puţin de nouă cluburi şi, pe de altă parte, că ceea ce dă consistenţă valorică în volei — din zi în zi tot mai mult un sport colectiv — este buna coordonare a jocului, este buna pregătire tehnico-tactică, este gîndirea tactică dezvoltată. Iar acestea toate nimeni ş nimic nu le poate realiza mai bine şi mai solid decît practica în cantitate masivă a jocului în echipă, a jocului şase la şase, a jocului efectiv. Acesta, singur acesta — prin volumul mare de lucru colectiv, prin diversitatea momentelor oferite, similar complexităţii conjuncturilor din meciuri şi prin miile şi miile de repetări în comun efectuate — asigură cel mai bine formarea corespunzătoare a reflexelor tactice condiţionate, a preciziei, dezvoltarea experienţei, a gîndirii tactice majore, a coeziunii, a spiritului de echipă şi implicit a combativităţii cu bază temeinică şi conţinut bogat. Aci, pe tărîmul acesta, în bună parte, şi-n fertilitatea lui incontestabilă desigur că a fost aruncată sămînţa care a rodit uneori superioritatea asupra noastră a altora, care reuşesc să ne mai depăşească în ierarhia europeană sau mondială. Nu este oare elocvent faptul, că, de pildă, olimpicii cehoslovaci susţin la antrenamente cîte 15-17 seturi zilnic? Nu este oare normal să socotim că aceasta constituie în largă măsură explicaţia calmului, vastei capacităţi şi siguranţei lor tactice? De bună seamă că da şi de aceea considerăm exemplul demn de urmat. Numai, repetăm, cu chibzuinţă şi cu atentă grijă pentru respectarea echilibrului. Şi nu ne îndoim că astfel se va şi lucra, pentru că cele exprimate în rîndurile de mai sus reprezintă deja convingeri şi pentru forul federal, antrenorii şi componenţii lotului.

Încheind, să revenim asupra unei idei tangenţial notate, aceea a preocupării pentru permanenta nutrire a calităţilor morale şi de voinţă, pentru continua ameliorare a spiritului de echipă şi de luptă, a combativităţii. Fără a neglija o clipă neplăcuta amintire prilejuită de scăderile pe care le-a manifestat cîteodată din acest punct de vedere, echipa noastră masculină de volei, să ne afirmăm cu tărie încrederea că la capitolul respectiv trecutul nu va fi repetat în ceea ce a avut el supărător. Astfel, nu greşim de loc năzuind şi recomandînd să se facă totul pentru a putea vedea pe parcursul pregătirii olimpice din ce în ce mai mult imprimat în colectivul şi în comportarea din teren a lotului elanul în luptă ce caracterizează — spre cinstea sa şi strălucit exemplu — echipa noastră campioană Rapid Bucureşti, rezistenţa moral-volitivă şi forţa combativă de care reprezentativa ţării va avea cu prisosinţă nevoie în confruntarea olimpică din 1964. Asigurîndu-i-le, nu vom face decît să udăm speratele flori ale satisfacţiilor viitoare, cele din apropiata grădină a europenelor, iar apoi şi din aceea a J.O. de la Tokio.

CONSTANTIN FAUR

VOLEI • VOLEI •

„EUROPENELE"!

● **SE APROPIE „EUROPENELE".** Şi sporeşte, o dată cu :easta, interesul pentru principala competiţie continen-ılă a voleiului. Trei luni au rămas pînă la startul între-:rii... Chiar de bătut la uşă, cum se spune, nu e deci :ocamdată cazul să vorbim. Totuşi, e destul de scurt mpul pînă la primul fluier de arbitru, încît să marcăm simţitoare creştere a întrebărilor pe care iubitorii vole-ılui şi le pun — şi ni le pun—cu privire în general la toricul campionatelor europene de volei şi în special . ediţia din acest an. Iată, de aceea, în rîndurile de faţă, ementele informative de bază, menite a sluji... încăl-rii începute de cititorii noştri pentru confruntarea volei-alistică europeană din octombrie.

● **DUPĂ CUM SE ŞTIE,** ediţia de anul acesta, a VI-a campionatelor europene de volei, va fi organizată de .ra noastră. Este pentru a doua oară cînd ne revine cin-ea de a găzdui această competiţie, căreia prima oară am asigurat buna desfăşurare la cea de a IV-a ediţie a ., în 1955.

● **LUPTA DIN 1963** pentru întîietatea continentală volei va începe la 22 octombrie şi va lua sfîrşit la 2)iembrie.

● **PÎNĂ LA DATA** cînd aşternem pe hîrtie rîndurile :estea, Comisia de organizare a primit cereri de înscriere n partea federaţiilor naţionale de volei reprezentînd) ţări: U.R.S.S., Turcia, Grecia, R.S.Cehoslovacă, .D.Germană, Olanda, R.S.F. Iugoslavia, R.P. Ungară. anemarca, R.P.Bulgaria şi, bineînţeles, R.P. Romînă ı anunţat că vor participa la campionate atît cu echipa asculină, cît şi cu cea feminină. **Belgia, Italia, Finlanda Franţa** vor arunca în luptă echipele masculine, iar **ıxemburgul** formaţia feminină.

● **S-A STABILIT** ca echipele participante să fie împăr-te iniţial, aşa cum se obişnuieşte, pe grupe, în cadrul rora ele să se întreacă pentru a obţine calificarea în tur-:ele finale. Astfel, echipele masculine vor fi împărţite, ıpă toate probabilităţile, în patru grupe, iar cele femi-ne în trei.

● **JOCURILE CALIFICATORII** din turneele grupelor asculine se vor desfăşura **la Bucureşti, la Braşov, la uj şi la Tg. Mureş,** iar cele din turneele grupelor femi-ne **la Bucureşti, la Constanţa şi la Craiova.**

● **ECHIPELE CLASATE** pe primele două locuri în upe vor lua parte la turneele finale pentru titlurile campioane şi pentru locurile 1-8 (masculin) şi 1-6 :minin), iar cele situate inferior în serii vor participa turneele finale 9-16 (masculin) şi 7-12 (feminin).

● **TURNEUL FINAL MASCULIN** pentru locurile 1-8 va desfăşura **la Bucureşti,** iar cel feminin pentru curile 1-6 **la Constanţa.**

● **CLUJUL VA GĂZDUI** turneul final masculin pentru curile 9-16, iar disputa echipelor feminine din turneul ıal pentru locurile 7-12 va avea loc **la Braşov.**

● **CRITERIUL VALORIC** va sta la baza repartizării pe upe a echipelor, ţinînd seama de nivelul locurilor ocu-te de acestea la ultima ediţie a campionatelor mondiale volei (Moscova, octombrie 1962) şi la ultima ediţie „europenelor" (Praga, august-septembrie 1958).

● **ÎN CONFORMITATE** cu regulamentul internaţional ıoptat la Congresul F.I.V.B. din anul 1961, meciurile n campionatele europene nu se vor juca în aer liber, numai în sală.

● **ÎN ÎNCHEIERE,** vom face o rapidă incursiune sta-tică în istoricul campionatelor europene de volei, trăgînd din datele înşirate mai jos clasamentele neo-:iale suplimentare şi concluziile de rigoare. Pentru i şi pentru alţii.

Pentru noi, campionatele din acest an sînt importante ai cu seamă prin întrecerea feminină. De-a lungul ace-:ia, echipa noastră feminină se va strădui să obţină loc superior în clasament, mulţumită căruia să cuce-ască şi ea, ca şi formaţia masculină, dreptul de a ne prezenta ţara la Olimpiada din 1964 de la Tokio. Pen-ı aceasta, voleibalistele noastre fruntaşe nu trebuie fie întrecute în clasamentul final decît, cel mult, de hipa U.R.S.S. şi de cea a R.P.Polone (încă neînscrisă data închiderii ediţiei), ambele calificate pentru J.O. prilejul „mondialelor" din octombrie 1962 de la Mos-va. Echipei feminine a R.P.Romîne îi este aşadar nece-:, în vederea cîştigării paşaportului olimpic, un loc ıi bun decît al formaţiilor reprezentînd R.S. Ceho-ıvacă, R. P. Bulgaria, R. D. Germană, R. P. Ungară şi S.F. Iugoslavia prezente şi ele pe lista principalelor etendente la biletele de avion pentru Tokio. Şi, cum nsiderăm că îi este cu putinţă aceasta, să nădăjduim va şi izbuti.

Şi acum, iată tabelele de istoric făgăduite.

● **EDIŢIA I — Masculin** (Roma, septembrie 1948): Cehoslovacia; 2. Franţa; 3. Italia; 4. Portugalia; 5. lgia; 6. Olanda. **Feminin** (Praga, septembrie 1949): U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. Polonia; 4. Romînia; Franţa; 6. Ungaria; 7. Olanda.

● **EDIŢIA A II-A** (Sofia, octombrie 1950). **Masculin:** U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; 3. Ungaria; 4. Bulgaria; Romînia; 6. Polonia. **Feminin:** 1. U.R.S.S.; 2. Polonia Cehoslovacia; 4. Bulgaria; 5. Romînia; 6. Ungaria.

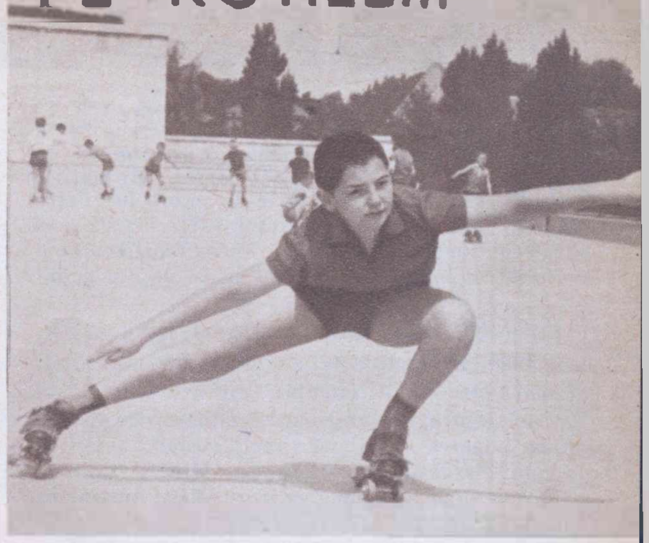
● **EDIŢIA A III-A** (Paris, septembrie 1951). **Masculin:** U.R.S.S.; 2. Bulgaria; 3. Franţa; 4. Romînia; Iugoslavia; 6. Belgia; 7, Portugalia 8. Italia; 9. Olan-; 10 Izrael. **Feminin:** 1. U.R.S.S.; 2. Polonia; 3. Iugo-via; 4. Franţa; 5. Olanda; 6. Italia.

● **EDIŢIA A IV-A** (Bucureşti, iunie 1955). **Masculin:** Cehoslovacia; 2. Romînia; 3. Bulgaria; 4. U.R.S.S.; Iugoslavia; 6. Polonia; 7. Ungaria; 8. Franţa; 9. Italia; Albania; 11. Finlanda; 12. Belgia; 13. Austria; Egipt. **Feminin:** 1. Cehoslovacia; 2. U.R.S.S.; 3. lonia; 4. Romînia; 5. Bulgaria; 6. Ungaria.

● **EDIŢIA A V-A** (Praga, august-septembrie 1958). **sculin:** 1. Cehoslovacia; 2. Romînia; 3. U.R.S.S.; 4. lgaria; 5. Ungaria; 6. Polonia; 7. Iugoslavia; 8. Franţa; R. D. Germană; 10. Italia; 11. Albania; 12. Turcia; Olanda; 14. Finlanda; 15. Republica Arabă Unită; Tunisia; 17 Belgia; 18. Austria; 19. R.F.Germană; Danemarca. **Feminin:** 1. U.R.S.S.; 2. Cehoslovacia; Polonia; 4. Romînia; 5. Bulgaria; 6. Ungaria; 7. goslavia; 8. R.D.Germană; 9. Franţa; 10. Olanda; R.F.Germană; 12. Austria.

● **NEUTILIZAREA** în final a... tradiţionalului semn întrebare pentru ediţia care vine e pricinuită de)înţelesele speranţe şi de optimismul cu care privim ıfruntarea continentală voleibalistică din octombrie!

DEOCAMDATĂ PE ROTILE...

La ştrandul Tineretului din Capitală, ca şi la alte numeroase ştranduri din ţară, se desfăşoară în prezent, cu mult succes, cursurile de învăţare a înotului pentru copii. Nimic mai firesc. Soarele dogoritor şi apa cristalină sînt elemente convingătoare, iar înotul — activitatea la modă pentru sezonul de vară. Concomitent însă, unii au preocupări mult mai puţin estivale. De pildă, copiii din fotografiile alăturate. De dorul gheţii, ei şi-au prins la ghete patine cu role şi, dacă în asemenea condiţii înaintarea nu este la fel de lină ca pe apa înmărmurită de ger, în schimb senzaţiile de alunecare sînt aproape identice şi servesc...

— În ce sens?, am întrebat-o pe Alexandrina Eisenbeisser, instructoarea secţiei de patinaj a clubului Steaua.

— Să ne dăm seama de pe acum de aptitudinile pentru patinaj ale tinerilor pretendenţi, ceea ce, trebuie să recunoaşteţi, înseamnă foarte mult, iar mai apoi la însuşirea, în condiţiuni mai prielnice, fără pierdere de timp, a esenţialului în patinaj: înaintarea prin alunecare.

— Şi, cum merge cursul?

— Suficient de bine. Greutatea în tot ceea ce lucrez este în a pune doar frîu elanului nestăvilit. Aşa fiind, vă daţi seama că tot timpul pot să-i dedic în exclusivitate lecţiilor practice şi şlefuirii elementelor tehnice pe care prichindeii mei şi le însuşesc cu multă uşurinţă.

— Totuşi, vara, ca realitate vie, pe care n-o poţi trece cu vederea, nu-şi reclamă drepturile printre pasionaţii dumneavoastră patinatori?

— Ba da. Şi faptul nu numai că nu ne supără, dar chiar ne ajută. Întreaga grupă de patinatori a fost înscrisă şi la cursurile de înot. Un patinator trebuie să fie bine şi armonios dezvoltat. Iar natația este disciplina care în această privinţă îşi face datoria fără rezerve. În plus, în scurt timp, patinatorii noştri vor face cunoştinţă şi cu unele probe din atletism. După cum vedeţi, o activitate sportivă multilaterală...

În timp ce discutam cu instructoarea, lîngă picioarele noastre căzu una dintre micuţele patinatoare. Mă aşteptam s-o văd plîngînd, să-i văd ochii înlăcrimaţi. În loc de aceasta însă, răsună un hohot de rîs, aşa cum numai la copii întîlneşti, care mi-a spulberat toate temerile. Apoi, împinsă ca de un resort, fetiţa s-a ridicat şi... pe-aici ţi-e drumul.

— Vi se pare curios că n-a plîns? Pe asfalt e ca şi pe gheaţă. Copiii mei cad, dar se ridică şi rîd. Patinajul se învaţă fără lacrimi.

G. ŞTEFĂNESCU

ÎN FOTOGRAFII: ① Instructoarea Alexandrina Eisenbeisser şi grupa de patinatori înaintea începerii programului de pregătire. ② Mihaela, Nineta şi Carmen au ca factor comun vîrsta — în toamnă vor face cunoştinţă cu şcoala — şi pasiunea lor pentru patinaj. ③ Alunecarea pe patine parcă tot mai uşor se învaţă în joaca „de-a trenul".

PORTRET fotbal SPORT

PETRU EMIL

Spuneam în portretul trecut că U.T.A. joacă în jurul lui Koszka... şi că la 24 de ani neîmpliniţi arădeanul este un om de bază al echipei naţionale. Afirmaţiile sînt perfect valabile în cazul lui Petru Emil, nucleul Ştiinţei Cluj. Paralela se poate continua cu faptul că şi Petru Emil e un om de bază al „naţionalei", şi tot la 24 de ani neîmpliniţi.

Petru Emil s-a născut la Tîrnăveni, la 28 septembrie 1939, dar familia lui s-a mutat curînd la Cluj. „Primul stadion" al micului Emil a fost frumosul Parc din centrul Clujului, care găzduia aprige dispute cu participarea simultană a zeci de copii, amintind fotbalul florentin din secolul 16. Mingile erau de tenis sau chiar de spumă de mare. Emil susţine că hipersensibilitatea acestor mingi e un minunat mijloc de perfecţionare tehnică timpurie.

În 1949 Emil a intrat la piticii Ştiinţei, împreună cu Felician Mureşan, Costin şi Tatu. Primul antrenor: Silviu Avram, fost jucător al Ştiinţei, astăzi profesor de limba romînă. După cinci ani de „noviciat" la pitici, Petru Emil e promovat la juniorii Ştiinţei, unde trece în grija antrenorului Gavrilă Nistor (fost jucător la Victoria-Cluj).

În 1955 Ştiinţa cîştigă campionatul republican de juniori. Tricoul cu numărul 5 a fost îmbrăcat, ca şi astăzi, după opt ani, de Petru Emil. Iată şi formaţia juniorilor clujeni: Şerban-Costin, Mureşan, Tatu-PETRU EMIL, N. Crişan-Papiu, Pană, Oroszhegyi, Băluţiu, V. Crişan. În anul următor juniorii clujeni repetă performanţa.

În cursul aceluiaşi an 1956 Petru Emil este promovat, la 17 ani, în echipa seniorilor. El debutează într-un joc la Bacău, pe care Ştiinţa îl cîştigă cu 1—0. Apoi Petru Emil se integrează definitiv în formaţia clujeană.

Ascensiunea juniorului continuă fără „fadinguri" Petru Emil joacă în echipa naţională de juniori în cadrul turneelor U.E.F.A. din Spania (1957) şi Luxemburg (1958), iar în anul următor urcă la „tineret" (3—4 cu Suedia, la Falun).

Acumulînd cu o regularitate remarcabilă, Petru Emil debutează în echipa naţională B în cele două jocuri cu Turcia din anul 1961, pentru ca în cursul anului trecut să-şi facă intrarea în echipa A, contra Marocului, la Bucureşti, întrunind pînă astăzi 7 selecţii în A şi 2 în B.

...Petru Emil este un jucător complet, stăpînind centrul terenului. Excelent coordonator de joc, numărul 5 al Ştiinţei leagă cu multă supleţe apărarea cu atacul şi are o foarte întinsă zonă de acţiune. Bun şuter (să ne amintim că Petru Emil a înscris ambele goluri ale „naţionalei" noastre în întîlnirea cu R.D.G. din 1962 — 2—3), internaţionalul clujean este — cînd împrejurările o cer — şi un apărător pe ultima linie.

În întîlnirile cu Polonia şi cu Danemarca, Petru Emil a jucat la valoarea lui maximă şi a conlucrat foarte bine cu interul retras Constantin, pe care l-a „descoperit" ca partener: „Îmi place să joc cu Constantin, pentru simplul fapt că vine la pasă şi nu te lasă să-l cauţi. E atît de normal să joci astfel".

Petru Emil, care a împlinit 14 ani la Ştiinţa Cluj, are un „idol" sportiv, căruia i se închină, dar pe care vrea să-l doboare în cele din urmă. Este vorba de antrenorul Mircea Luca, „un sfert de secol" la Ştiinţa.

I. Ch

P.S. La ora cînd apar aceste rînduri, Petru Emil absolvent al Facultăţii de Ştiinţe juridice din Cluj susţine finala examenului de stat.

MOMENTE DIN ISTORIA CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL (II)

(După „Miroir du football")

Înainte de începerea marii finale, 1930 (Uruguay—Argentina) arbitrul belgian Langenus a obţinut asigurarea că în caz de nevoie, el şi arbitrii de tuşă vor fi puşi sub protecţia armatei. Într-adevăr, te puteai aştepta la orice, deoarece pe teren urmau să apară două echipe pentru care rezultatul luptei era o chestiune de... onoare naţională.

Cele mai mici detalii căpătau o importanţă capitală. De pildă, fiecare echipă voia să joace cu propria sa minge. Din această cauză arbitrul Langenus a intrat pe teren cu două baloane sub braţ. Apoi s-a tras la sorţi mingea. Au cîştigat argentinienii. Dar acest lucru n-a fost de bun augur pentru proprietarii mingii.

La repriză Argentina conducea cu 2—1. Al doilea gol argentinian, înscris de Stabile, a stîrnit mînia celebrului Nasazzi, care a început să se jure că argentinianul fusese în ofsaid. Primul gol argentinian a fost marcat de Peucelle, iar golul uruguayan a fost înscris de extremul dreapta Dorado.

În tot cursul pauzei, publicul local a fost deprimat, în timp ce miile de suporteri argentinieni sărbătoreau deja victoria. Fără îndoială însă că s-au cam grăbit. În minutul 57 interul stînga Cea a egalat, iar în minutul 68 Iriarte a obţinut un al treilea gol. În sfîrşit în minutul 89, Castro a consolidat victoria Uruguayului.

PRIMA EDIŢIE A CUPEI MONDIALE
1930—Montevideo

URUGUAY—ARGENTINA 4—2 (1—2)

Uruguay: Ballesteros-Nasazzi (căpitan), Mascheroni-Andrade, Fernandez, Gestido-Dorado, Scarone, Castro, Cea, Iriarte.

Argentina: Botasso-Della Torre, Paternoster-Evaristo J., Monti, Suarez-Peucelle, Varallo, Stabile, Ferreira (căpitan), Evaristo M.

Au înscris: Dorado, Cea, Iriarte şi Castro pentru Uruguay — Peucelle şi Stabile pentru Argentina.

Cei mai buni au învins. Uruguayenii au meritat cinstea de a primi cea dintîi Cupă Mondială, un foarte frumos obiect de artă, cizelat în aur de către artistul francez Abel Lafleur.

Un suflu de entuziasm s-a stîrnit în Uruguay, în timp ce la Buenos Aires mii de manifestanţi au vrut să ia cu asalt ambasada vecinilor lor care cîştigaseră Cupa.

În vremea asta F.I.F.A. îşi freca mulţumită mîinile: reuşita financiară a fost totală.

DOMINAŢIA ITALIEI

29 de naţiuni au disputat a doua Cupă Mondială, în anul 1934. Italia a fost aleasă ca teatru de desfăşurare a luptei. Au fost necesare opt conferinţe pentru ca să se cadă de acord. Italienii însă au avut cîteva atuuri importante: în primul rînd-stadioane numeroase, vaste şi construite special pentru fotbal, iar apoi — o serie de rezultate internaţionale de valoare.

Climatul italian era însă detestabil. Este vorba de regimul fascist şi de naţionalismul turbat care dirija toate activităţile peninsulei. Naţionalismul şi, produsul său natural, şovinismul.

Echipa Italiei a fost pregătită cu o grijă deosebită. „Squadra azzura" i-a asimilat pe argentinienii Monti, Orsi şi Guaita, dar marea ei vedetă era centrul înaintaş al lui „Inter", Meazza. Meazza era contrariul unui atlet, dar driblingul şi în general tehnica lui erau incomparabile, fiind dublate şi de un excelent joc de cap.

O altă glorie a acestei perioade era echipa Austriei, animată de Hugo Meisl.

Meisl conta mai puţin pe resursele fizice ale jucătorilor săi. El se baza pe adresa şi pe inteligenţa lor.

Cel mai mare jucător al acestei echipe miraculoase (Wunderteam) era Mattias Sindelar.

Wunderteam-ul a întîlnit Franţa şi era cît pe-aci să fie învins, deşi francezii, ca şi în Uruguay-contra Argentinei — au jucat în zece. Centrul înaintaş Jean Nicolas a fost „sonat" de Smistik şi nu şi-a putut reveni în tot cursul meciului. După scurgerea celor 90 de minute, francezii şi austriecii erau la egalitate. În minutul 93 (în prelungiri), interul stînga vienez Schall a marcat golul decisiv, dintr-o poziţie de ofsaid, nesancţionată de arbitru. Apoi, golul lui Bican a pus capăt tuturor speranţelor franceze.

Echipa Austriei a fost eliminată însă de Italia, în semifinale. Echipa Italiei luptase din greu împotriva Spaniei, la Florenţa, în faţa ilustrului portar Ricardo Zamora. Sub un soare de foc, cele două echipe mediteraneene au făcut meci nul. A doua zi, italienii au învins cu 1-0.

Austriecii fiind eliminaţi, italienii au avut în faţa lor un adversar redutabil şi neaşteptat: Cehoslovacia.

Veţi întreba însă, fără îndoială: ce s-a întîmplat cu sud-americanii? Iată pe scurt. Uruguaienii mai slabi după aceşti patru ani la capitolul viteză, au găsit un pretext foarte bun: Italia n-a vrut să vină la noi în anul 1930, nu ne vom duce nici noi în Europa. Argentina, de la care Italia a şi racolat pe Monti, Orsi şi Guaita, n-a delegat, din prudenţă, decît o echipă de mîna a doua, care a fost învinsă de Suedia.

Dar să revenim la cehoslovaci, care eliminaseră succesiv Romînia, Elveţia şi Germania. În finală, cehoslovacii au făcut un meci splendid la Roma. Susţinuţi de cîteva mii de suporteri, veniţi cu trenuri speciale şi care au făcut faţă exploziilor fanatice ale publicului italian, cehoslovacii au fost cît pe-aici să-i învingă pe favoriţii italieni, chiar la ei acasă. Scorul a fost deschis de extremul stînga Puc, în minutul 69. Italia — de necrezut! — era condusă cu 1-0. Şi minutele se scurgeau... În minutul 82 însă stadionul a fost cuprins de delir cînd argentinianul Orsi a egalat, cu tot plonjonul formidabil a lui Planicka.

În prelungiri, în minutul 95, Schiavio a adus victoria Italiei. Victoria peninsularilor se datorează în cea mai mare măsură lui Monti, care a secerat tot ce a întîlnit în cale. Italia a cîştigat. Nu în stilul cel mai elegant, dar totuşi a cîştigat.

Reţetele au fost fabuloase. Cupa Mondială a stîrnit o mare vîlvă în întreaga Europă. Nu-i mai rămînea decît să prospere în continuare.

A DOUA EDIŢIE A CUPEI MONDIALE
1934—Roma

ITALIA—CEHOSLOVACIA 2—1 (0—0) (1—1)

Italia: Combi (căpitan) — Monzeglio, Allemandi, Ferraris N., Monti, Bertolini-Guaita, Meazza, Schiavio, Ferrari, Orsi.

Cehoslovacia: Planicka (căpitan)-Zenisek, Ctyroky-Kostalek, Cambal, Kricil-Junek, Svoboda, Sobotka, Nejedly, Puc.

Au înscris: Puc pentru Cehoslovacia — Orsi şi Schiavio pentru Italia.

PARISUL...

36 de naţiuni s-au angajat în cea de a treia competiţie, care s-a desfăşurat la Paris, între 4 şi 19 iunie 1938. Era greu să se refuze această onoare Franţei, dat fiind că Jules Rimet a fost promotorul competiţiei.

După grupele eliminatorii, forfait-ul involuntar al Austriei a făcut ca faza finală a celei de a treia Cupe Mondiale să fie disputată de 15 echipe.

Meciul cel mai răsunător din acest turneu s-a jucat la Strasbourg între polonezi şi brazilieni. În echipa sud-americană a jucat faimosul Leonidas. La început Brazilia i-a dominat pe polonezi şi a condus cu 3-1 dar apoi ploaia s-a transformat într-un adevărat potop. Leonidas, a fost nevoit să-şi scoată ghetele. Arbitrul suedez Eckling l-a obligat pe brazilian să se încalţe. Între timp, meciul a evoluat. În minutul 90 scorul a fost 4-4. Prelungiri!

Leonidas a marcat două goluri. Centrul înaintaş polonez — unul singur.

O săptămînă mai tîrziu, Brazilia a susţinut un alt meci eroic, la Bordeaux, contra Cehoslovaciei, finalistă în anul 1934. Întîlnirea s-a transformat repede într-o luptă de stradă şi s-a încheiat cu un meci egal (1-1). Bilanţul întîlnirii: trei jucători eliminaţi

ECHIPA BELGIEI

„Diavolii roșii", cum sînt supranumiți fotbaliștii naționalei belgiene, au revenit în ultima vreme pe primul plan al fotbalului european. Marele succes obținut la 24 aprilie împotriva Braziliei (5—1) a pus din nou în lumină calitățile fotbaliștilor belgieni.

Acum nouă ani, la Bruxelles, în anul campionatului mondial de la Berna, belgienii i-au învins pe campionii mondiali (R.F.G.) cu 2—0, iar doi ani mai tîrziu au izbutit o altă mare surpriză: 5—4 contra Ungariei. După o perioadă de declin, în ultimul timp belgienii au revenit puternic. Dar, în timp ce în 1954—1956 belgienii au strălucit mai ales prin aportul lui Coppens, un fel de Pele al Belgiei, astăzi ei se impun exclusiv datorită jocului colectiv. Un singur amănunt este pe deplin edificator. În cursul jocului cu Brazilia, în minutul 60, belgienii au legat 11 pase, fără ca vreun brazilian să atingă mingea.

În fotografie, echipa Belgiei care a învins Brazilia cu 5—1. În picioare, de la stînga la dreapta: Vliers (2), Lippens (6), Verbiest (3), Hanon (5), Raskin (4), Nicolay (1) și antrenorul Ceuleers. Jos: Semmelingn (7), Van Himst (8), Stockman (9), Vanden Berg (10), Puis (11).

22 DE BĂIEȚI ȘI O FATĂ

„Vă dau afară, dacă continuați să comiteți durități! Ori jucați fotbal, ori opresc jocul. Și să știți că mă țin de cuvînt!"

Fata care a reușit să-și impună autoritatea în acest joc de campionat raional în R.S. Cehoslovacă este **Silva Gregrova**, elevă în ultimul an al școlii medii tehnice de medicină din Karlovy-Vari.

În ziua în care Silva a arbitrat primul său meci oficial, după trecerea examenului de arbitri, s-a întîmplat un lucru neobișnuit. O puternică galerie de fete a făcut abstracție de prezența echipelor și a încurajat doar arbitrul.

Fiică de arbitru, Silva și-a însoțit tatăl pretutindeni, pe motocicletă, la toate jocurile manifestînd o deosebită precocitate în tehnica arbitrajului.

La 17 ani, Silva Gregrova abia își începe drumul de arbitru și e hotărîtă să-l continuie:

„Vreau să fiu un bun arbitru și n-am să permit nimănui să-mi pună bețe-n roate. Astăzi arbitrez jocurile elevilor sau cel mult pe cele din campionatul raional, dar voi merge și mai sus".

Rămîne de văzut cum va izbuti tînăra Silva să dirijeze în fiecare duminică 22 de bărbați.

(cehoslovacul Riha și brazilienii Machado și Jose). Leonidas și Peracio au fost răniți. La cehoslovaci, Planicka (fractură de braț) și Nejedly (fractură de picior) au fost internați în clinică.

Al doilea meci, jucat 48 de ore mai tîrziu, s-a desfășurat fără incidente. Brazilia, cu 9 jucători noi, a învins Cehoslovacia (7 jucători noi).

Brazilia a devenit vedeta competiției, dar antrenorul său a comis o eroare fatală în semifinală, la Marsilia, lăsîndu-l pe Leonidas pe banca rezervelor. Și cu toate acestea italienii au cîștigat foarte greu, doar dintr-o lovitură de penalti transformată de Meazza.

Italia a ajuns astfel din nou în finală. Dar italienii aveau emoții mari, deoarece rivalii lor, ungurii, își dominaseră ușor adversarii: 6-0 cu Indiile olandeze; 2-0 cu Elveția, 5-1 contra Suediei.

PIOLA ȘI MEAZZA

Victoriile dificile ale Italiei erau într-o flagrantă contradicție cu acest palmares impresionant. În sferturi de finală, mai ales, „squadra azzura" suferise mult în fața Franței..., dar Piola, noua sa stea, a forțat destinul, marcînd de două ori. Scorul final (3-1) i-a mulțumit pe deplin pe italieni. 60 000 de spectatori au asistat la acest meci, pe stadionul Colombes.

În finală, Piola a fost din nou marele realizator al echipei sale, împreună cu extremul stînga Colaussi. Acești doi jucători au marcat cîte două goluri. Faimosul centru înaintaș maghiar Sarosi n-a înscris decît unul. Celălalt punct al echipei maghiare a fost înscris de Titkos.

A TREIA EDIȚIE A CUPEI MONDIALE
1938—Paris

ITALIA—UNGARIA 4—2 (3—1)

Italia: Olivieri-Foni, Rava-Serantoni, Andreolo, Locatelli-Biavati, Meazza (căpitan), Piola, Ferrari, Colaussi.

Ungaria: Szabo-Polgar, Biro-Szalay, Szucs, Lazar-Sas, Vincze, Sarosi (căpitan), Szengeller, Titkos.

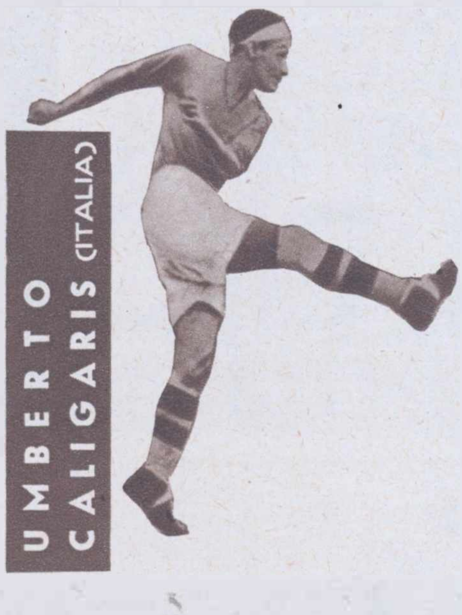
Au înscris: Colaussi (2) și Piola (2) pentru Italia, Titkos și Sarosi pentru Ungaria.

Ciocnirea stilurilor a fost încăodată favorabilă Italiei. Meazza și-a lansat magnific înaintașii și întreaga echipă azzură a manifestat calități atletice. Publicul a apreciat însă în mod special tehnica fotbalului maghiar, simțul plasamentului, mișcările, mai puțin impresionante, dar mai spectaculoase pentru adevărații cunoscători.

Și totuși, driblingurile brazilienilor au stîrnit admirația generală. Spectatorii, nerăbdători, așteptau să-i revadă în anul 1942...

(CONTINUARE ÎN NUMĂRUL VIITOR)

RECORDMANII ECHIPELOR NAȚIONALE

UMBERTO CALIGARIS, recordmanul selecțiilor în „Squadra azzura", de două ori campioană mondială, a avut o moarte neașteptată pentru un fotbalist. În 1945 s-a jucat la Brescia un meci între vechile glorii ale fotbalului italian. Caligaris, născut în 1901, se simțea în bună formă și a primit cu entuziasm propunerea de a juca. El a omis însă faptul că pauza lungă (din anul 1935) ar putea să aibă consecințe neplăcute. În momentul în care s-a lansat după o minge, Caligaris a fost victima unui infarct și s-a prăbușit mort.

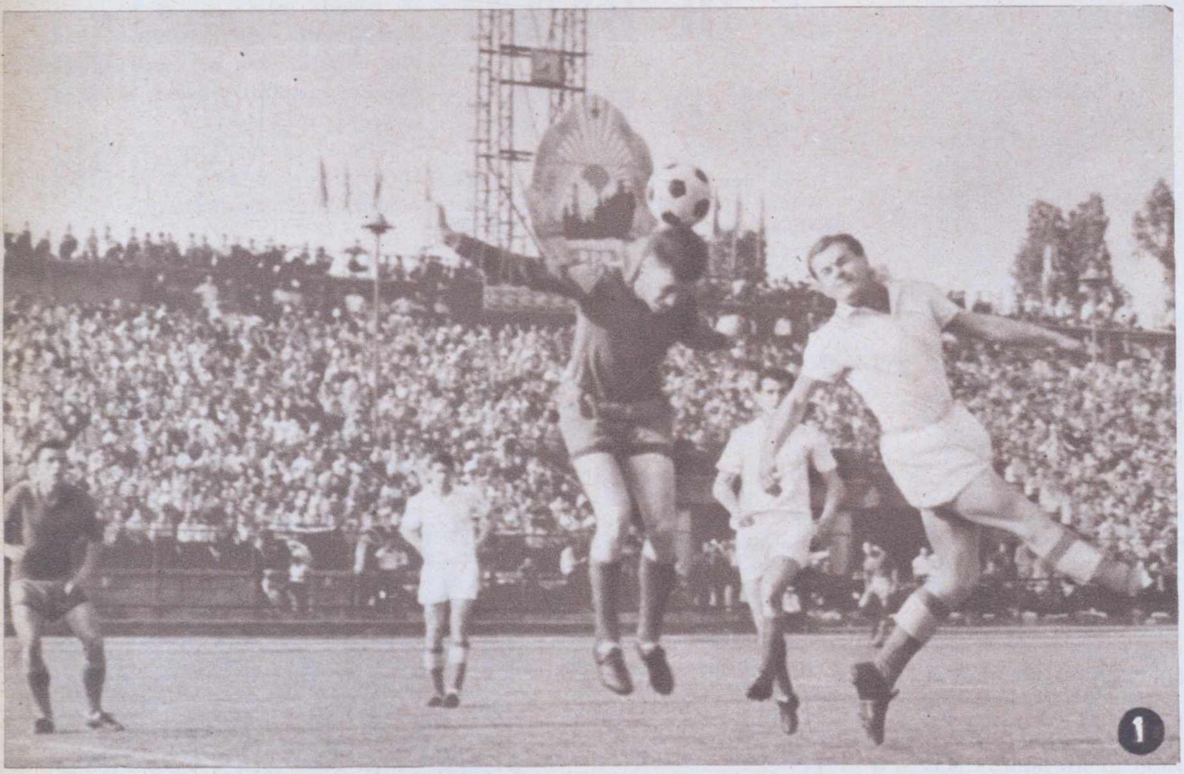
Pentru toți sportivii italieni, Umberto Caligaris simbolizează perioada de aur a „squadrei" și a lui Juventus care, în perioada 1930—35 a cucerit de cinci ori consecutiv titlul de campioană a Italiei. Înainte de a veni la Torino, el avea 37 de selecții în echipa națională condusă de Vittorio Pozzo. La Juventus el a mai fost selecționat de 22 de ori, devenind și campion mondial. Împreună cu Rosetta, el a format la Juve o pereche de fundași greu egalabilă.

Caligaris a debutat în naționala Italiei la 15 ianuarie 1922, la Milano, contra Austriei (3—3). Întîmplarea face ca Umberto Caligaris să-și încheie cariera de internațional tot împotriva Austriei, la Torino, la 11 februarie 1934, cînd austriecii au cîștigat cu 4—2, deși Caligaris a făcut o partidă senzațională.

RECORDMANII ITALIEI:

1. Caligaris	(Juventus)	59
2. Meazza	(Inter)	53
3. Rosetta	(Juventus)	52
4. Bolancieri	(Torino)	47
5. Combi	(Juventus)	47
6. Ferrari	(Inter)	44
7. De Vecchi	(Genova)	43
8. Boniperti	(Juventus)	38
9. Orsi	(Juventus)	35
10. Monzeglio	(Roma)	35

FOTBAL * fotbal * FOTBAL

FINAL

S-a încheiat campionatul. La capătul unei ediții foarte dîrze și deosebit de lungi, care a supus jucătorii la mari eforturi, cele 14 echipe și-au regăsit liniștea în... clasamentul final.

DINAMO BUCUREȘTI a obținut o victorie meritată, cucerind al doilea titlu consecutiv. Dinamoviștii s-au prezentat cu o echipă solidă, care a știut ce vrea, impunînd prin sobrietate și putere de luptă. Sperăm că acest al doilea titlu să fie un imbold decisiv pentru o mai bună evoluție în C.C.E.

STEAUA, mai puțin echilibrată de-a lungul acestui campionat, a marcat oscilații evidente. Comportările remarcabile au alternat cu scăderi neobișnuite în cursul anilor trecuți. Sperăm ca integrarea definitivă a tinerilor în echipă să-și spună cuvîntul în cursul campionatului viitor.

ȘTIINȚA TIMIȘOARA, peste așteptări, a obținut un prețios loc 3, întrecînd cealaltă **ȘTIINȚA**, care, după ce s-a menținut în roata cuplului Dinamo-Steaua, a trecut pe locul 4 cu un golaveraj... negativ. Oscilația de concepție între atac și apărare nu a putut duce la o sinteză pozitivă.

FARUL și-a organizat treptat „conglomeratul", a dat dovadă de calm și răbdare, obținînd un loc bun.

STEAGUL ROȘU, clasat sub posibilități, rămîne în continuare o echipă solidă care trebuie să cuteze mai mult.

PETROLUL, victimă a turneului lung din iarna aceasta, a revenit puternic spre sfîrșit, a „zmuls" ultimul loc în clasamentul primei jumătăți și așteaptă cu încredere finala Cupei.

RAPID a fost din nou „copilul teribil" al campionatului. Pe cînd, în sfîrșit, depășirea stării de pubertate?

PROGRESUL, echipă „cu toane", a înregistrat căderi și renașteri spectaculoase. O eliminare a cataractelor se impune.

C.S.M.S. IAȘI a marcat o regresie lentă spre sfîrșitul campionatului, ajungînd la un pas de..., dar ieșenii speră într-o nouă creștere, pe care le-o dorim...

U.T.A. a trecut prin urechile acului. Iubitorii fotbalului așteaptă mai mult de la echipa care trăiește, de o bucată de vreme, din amintiri.

DINAMO BACĂU n-a putut rezista cu zestrea infinitezimală a turului, **CRIȘANA** păstrează satisfacția că primele patru litere ale echipei au rămas în A, iar **MINERUL** reîncepe, alături de Jiul, bătălia pentru readucerea Văii Jiului în A.

★

Nu ne mai despart nici două luni de începerea campionatului, cea mai frumoasă întrecere de fotbal. Îl așteptăm cu nerăbdare!

I. CH.

ÎN FOTOGRAFII:

① Ne-am permis să renunțăm la fotografiile ultimelor trei etape ale campionilo (care coincid cu perioada de relaxare... negativă) și să publicăm această frumoas imagine de la jocul DINAMO—CRIȘANA (4-0 În alb: Țîrcovnicu, Ene II și Pîrcălab (de la dreapta la stînga).

② PROGRESUL — STEAGUL ROȘU (4-3 „Scara" Progresului (Ioniță-D. Popescu-Oal dă) s-a frînt la... Haidu.

③ De astă dată, însă, Haidu nu mai ar ce face.

④ PETROLUL — DINAMO BACĂU (4-0 Giosanu, talonat de Dridea, îi pasează lu Vătafu.

⑤ FARUL — ȘTIINȚA TIMIȘOARA (3-0 Manolache (al doilea din stînga) s-a inter calat în apărarea Farului, dar Ghibănescu v prinde.

⑥ RAPID — MINERUL 5-2. Ion Ionescu v trece încă o dată prin culoarul format d portarul Szikiai și Mihaly.

PETRE STAN, I. MIHAICĂ, V. BAGEAC

4

DINAMO CAMPIOANĂ

DINAMO BUCUREŞTI	27	14	9	4	46:25	37
Steaua	27	13	8	6	58:42	34
Ştiinţa Timişoara	27	11	7	9	41:39	29
Ştiinţa Cluj	27	11	7	9	42:44	29
Farul	27	12	4	11	48:38	28
Steagul roşu	27	12	4	11	48:44	28
Petrolul	27	10	7	10	46:30	27
Rapid	27	10	7	10	52:46	27
Progresul	27	10	7	10	45:49	27
C.S.M.S. Iaşi	27	8	10	9	44:53	26
U.T.A.	27	10	5	12	47:49	25
Dinamo Bacău	27	9	5	13	32:42	23
Crişana	27	9	5	13	34:47	23
Minerul	27	4	6	17	24:66	14

5

MANIFESTAȚII SPORTIVE

Activitatea sportivă din Galați — oraș în plină dezvoltare — este caracterizată, de vreo doi ani încoace, printr-o pronunțată curbă ascendentă. Astfel, numai în acest an au promovat în prima categorie a țării echipele de box, de lupte, de baschet, de haltere, de handbal și de fotbal. În acest progres general este inclus și atletismul, îndeosebi cel practicat de școlari.

Așa, spre pildă, datorită sprijinului primit din partea organelor de partid, Secția de învățămînt, conducerile școlilor și consiliul orășenesc UCFS au organizat, cu ocazia închiderii anului școlar 1962—1963, Cupa orașului Galați la atletism, competiție care a întrecut din toate punctele de vedere orice alt concurs atletic desfășurat pînă acum în Galați. Au fost angrenate mase de elevi din toate școlile medii și profesionale existente în Galați. La etapa pe clase au participat peste 8.000 de elevi și eleve. Programul întrecerilor a cuprins probele de 60 m băieți și fete, categoriile 14—16 ani și 17—18 ani, săritura în lungime, săritura în înălțime, aruncarea greutății și 500 m plat. Cu ocazia etapei finale peste 150 de competitori au obținut clasificarea pentru categoria a III-a la juniori II și juniori I.

ÎN FOTOGRAFII:

① Se produce ansamblul de gimnastică al Școlii medii nr. 7.

② Profesorul Nicolae Dordea, ai cărui elevi au cîștigat Cupa orașului Galați.

③ Ecaterina Burghelea, cîștigătoarea probei de 60 m (8,4 sec.) și a celei de săritură în lungime (4,22 m).

④ Gheorghe Secăreanu, cîștigătorul probei de săritură în înălțime (1,60).

⑤ Aspect din timpul alergării pe 500 m plat. Conduce Constantin Prihotin și tot el va conduce pînă la terminarea cursei.

Text: prof. VICTOR FIREA
maestru al sportului

Foto: PAUL POPA
— Galați —

ALE ELEVILOR ȘI ELEVELOR

Orele 10 fără un minut. Peste tot stadionul, de jur-împrejurul căruia nu e chip să mai găsești un loc liber, s-a așternut o liniște deplină. Doi trompeți se îndreaptă în pas de paradă spre punctul de unde în alte ocazii se dă lovitura de începere cînd Arieșul joacă acasă.

Orele 10 fără 10 secunde. Trompeții se opresc. Profesorul Ioan Badiu și colaboratorii urmăresc ca niște „stat-majoriștii" rotirea sacadată a secundarului: ...5 4 3 2 1. Flutură un fanion. Cele două statui vii, albe și zvelte, vestesc din goarnă pornirea „atacului". Începe defilarea.

La orele 10, nota 10 deci pentru punctualitate!

Și acum, programul. Aproape 400 de preșcolari — constumați în floarea soarelui sau în port național — execută, aplaudați entuziast, teme inspirate din victoria socialismului în agricultură. Apoi, viitorii școlari părăsesc imensa scenă, iar locul lor îl iau aproape 1.800 de actuali școlari. Cercurile și panglicile — grația, piramidele — forța. Alte sute de școlari își fac apariția: ansamblul de dansuri populare. Melodiile și jocurile îi plimbă pe miile de spectatori prin părțile „bărbuncului", „bordeiașului", „someșenei", „ceardasului", „perinițel", „invirtitei", „horei", „ciobănașului" și „alunelului". Fete cu tulnice din satul Avram Iancu amintesc, parcă, vestitul tîrg de pe muntele Găina. Programul se încheie cu un sugestiv tablou final la care participă cei aproape 2.400 de executanți.

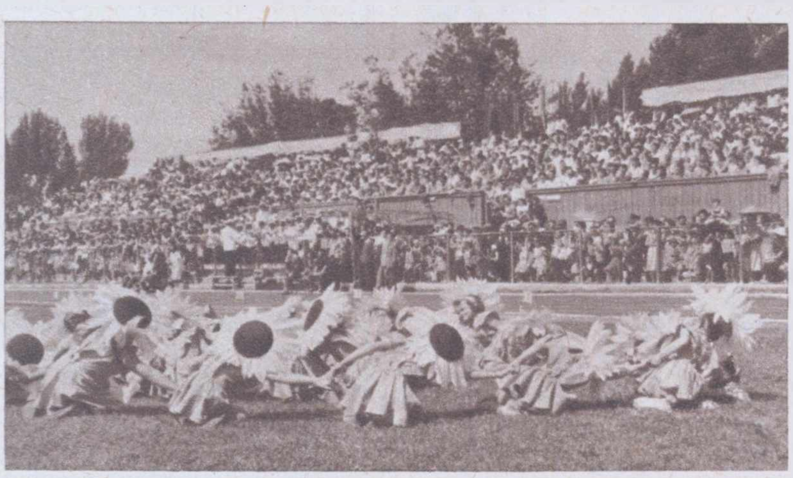
Semnalul de închidere (orele 13 fără un sfert). Cele două statui vii, albe și zvelte, vestesc din goarnă victoria tragerii de inimă și a priceperii. Deci, nota 10 și pentru organizare (care a început încă din iarnă, însă nu a răpit nici un minut orelor de școală).

În ziua Festivalului sportiv organizat de secția de învățămînt a sfatului popular orășenesc, în colaborare cu consiliul UCFS, comitetul UTM și comitetul de părinți din orașul Turda și Cîmpia Turzii, a fost o caniculă cumplită. Totul a mers însă ca pe roate, pentrucă atmosfera a fost... răcorită de ploaia de aplauze!

Fotografiile redau unele aspecte de la excepționalul Festival sportiv al elevilor din Turda și Cîmpia Turzii.

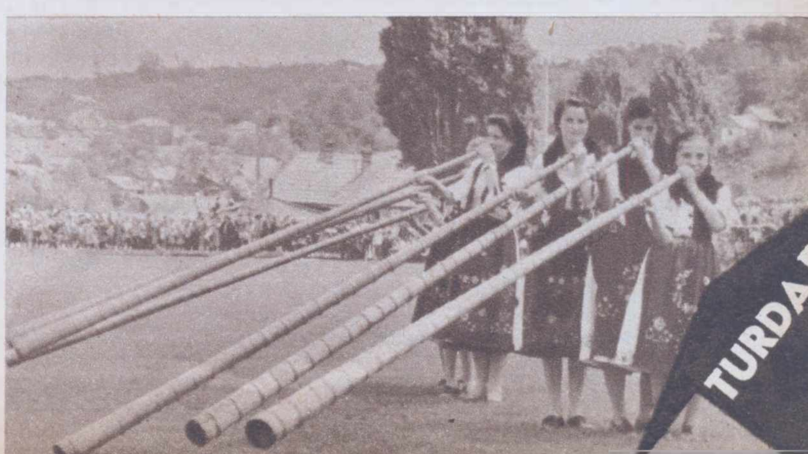
Text și foto: HORIA CRISTEA

TURDA

DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

COPȘA MICĂ: DOI FRAȚI SPORTIVI

Grupul școlar petrol-chimie din Copșa Mică se mîndrește nu numai cu notele bune ale elevilor săi la învățătură, ci și cu performanțele obținute de aceștia pe tărîmul sportului. Printre cei mai buni sportivi ai „grupului" sînt și cei doi frați Viorel și Constantin Făcălău. Viorel (foto 1) a fost de trei ori finalist la campionatele republicane școlare. Anul trecut, la finala școlilor sportive de elevi (Oradea), a ocupat primul loc la disc (45,75 m). Anul acesta: campion regional școlar (13,40 m la greutate, 42 m la disc de 1,5 kg, 6,21 m la lungime, locul întîi la pentatlon). Constantin (foto 2) este fruntaș la volei, la box și la atletism.

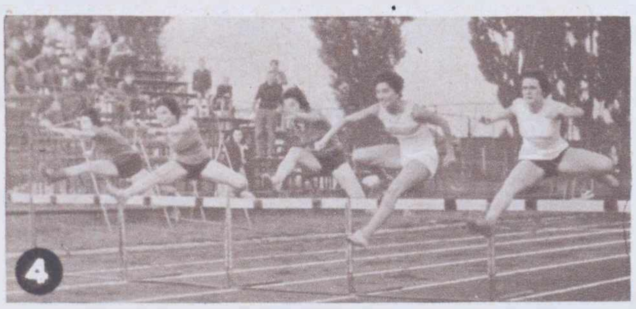
Prof. NICOLAE ALEMAN

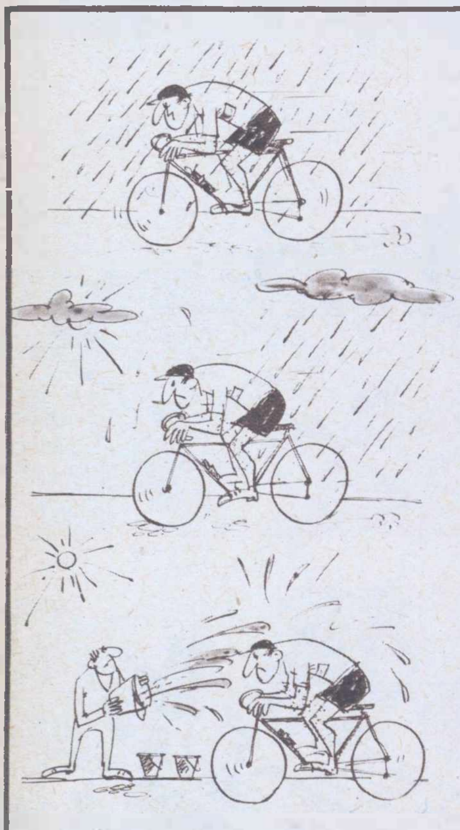
BRAȘOV: CONCURSUL REPUBLICAN AL LICEELOR SPORTIVE

Recent, stadionul Tineretului din Brașov a găzduit concursul republican de atletism rezervat școlilor medii cu program special de educație fizică. La întreceri au participat peste 320 de elevi din București, Brașov, Timișoara, Cluj, Iași, Craiova, Tg. Mureș, Galați, C. Lung Muscel și Rm. Vîlcea. Cu acest prilej au fost corectate două recorduri republicane de juniori: 9,4 sec. pe 60 m.g. (musceleanca Steliana Nedelcu) și 45,82 m la suliță (bucureșteana Mihaela Peneș).

ÎN FOTOGRAFII: 1. Festivitate de premiere la săritura în lungime. Locul I — Julieta Balea (Brașov) cu o performanță promițătoare de 5,52 m; locul II — El. Vasi (Timișoara); locul III — Ana Dincă (București). 2. Ion Albu (Tg. Mureș) cîștigă alergarea pe 1 000 m, urmat la numai 0,1 sec. de Francisc Bartha (Cluj). 3. Ecaterina Vitalyos (Brașov) este o bună alergătoare pe distanțe scurte și săritoare în înălțime. Iat-o trecînd ștacheta înălțată la 1,40 m. 4. Elena Vasi (a doua din dreapta) s-a dovedit a fi cel mai bine pregătită la proba de 80 m.g. junioare I, pe care a cîștigat-o cu performanța de 11,9 sec.

Text: VICTOR SECĂREANU
Foto: GHEORGHE CORCODEL

Desen de CONSTANTIN CIOSU —Cluj—

FĂRĂ CUVINTE

POȘTA REDACȚIEI

PETRU IZGHIREANU — Lugoj. Ne-ați trimis o scrisoare foarte lungă. Primele... 7 puncte sînt veritabile goluri imparabile în poarta organizatorilor anumitor meciuri de fotbal. Într-adevăr, crainicul stației de amplificare este bine să fie tot timpul pe fază, să-i numească pe autorii golurilor (dacă există eficacitate), să anunțe schimbările în formații. Este bine ca spectatorilor să le fie prezentat un scurt istoric al întîlnirilor dintre cele două echipe, să le fie amintite anumite prevederi regulamentare etc. etc. etc. Ultimul punct ne este adresat nouă. Vom ține seama de el dacă, pe viitor, veți fi mai scurt! În ultima clipă ne-a mai sosit o scrisoare din Lugoj. 1. Fotbalul nu este sportul nr. 1 peste tot. De pildă, în Asia, în Australia, în Africa, în America de Nord. De altfel, F.I.F.A. nici nu este cea mai mare federație internațională. 2. Uwe Seeler (care după turneul final al campionatului mondial din Chile a primit o singură scrisoare de felicitare) nu este considerat, la ora actuală, cel mai bun centru atacant pentru echipa „Restul lumii" care va juca cu Anglia, în toamnă. Nici Albert nu are șanse prea multe. Ne-ar face plăcere să vă cunoaștem personal. Cînd veți avea drum prin Capitală faceți-ne o vizită pe la redacție.

CONSTANTIN CIOSU — Cluj. Cealaltă caricatură nu am reținut-o. Era tot cu ploaie. Știți, ce-i prea mult strică. Deși cu căldurile astea...

MOISE DUMULESCU — Reșița. Am primit „triunghiul". Dar, pentru că există o revistă de specialitate („Rebus"), acordăm un spațiu redus problemelor de enigmistică. Preferăm numai careuri întregi, nu jumătăți, adică... triunghiuri (așa cum ne-ați trimis dumneavoastră). Așadar, orice careu bun va fi bine-venit. Mai scrieți-ne.

SANDY SEMIRAMIS — Zimnicea. În cercul dumneavoastră de prieteni au avut loc două controverse. Au dreptate cei care susțin că fotbalistul Iosif Varga locuiește pe șoseaua Ștefan cel Mare (completăm: nr. 128, etajul IV, apartamentul 35). Nu au dreptate (cel puțin deocamdată) cei care afirmă că interul dreapta dinamovist și al echipei noastre naționale este căsătorit. În privința propunerii pe care ne-o faceți (de a menționa în „Portret" și studiile pe care le are fotbalistul prezentat), vom ține seama de ea.

MIHAI SUSAN — Brad. Fotoreportajul dumneavoastră, intitulat „Prietenii drumețiilor", îl vom insera într-unul din numerele viitoare. Dacă, între timp, celor 1.500 de turiști li se vor alătura alții, vă rugăm să ne țineți la curent și prin text, și prin foto.

PETRE NAGY — Cluj. Fotoreportajul este interesant, dar ne-a sosit după ce am încheiat pagina. De aceea, îl vom publica în alt număr.

Gimnastica artistică devine pe zi ce trece un sport mai iubit de tineretul patriei noastre. În Capitală, tot mai multe asociaţii sportive au astăzi echipe de gimnastică artistică. În fotografie, şase dintre tinerele gimnaste ale Şcolii sportive de elevi nr. 2 din Bucureşti, pregătite de prof. Ana Hărgălaş, în timpul unui exerciţiu pe malul pitorescului lac Herăstrău.

Foto: TEODOR ROIBU

magazin SPORTIV

PROVERB ILUSTRAT

Nu, nu e o problemă de enigmistică minoră. Revista de specialitate, „Rebus", s-ar fi supărat, de altfel, pe noi. Este o problemă pur sportivă. Mai exact, vă prezentăm una dintre cele mai... fondiste familii din sportul romînesc, soţii Florica şi Constantin Grecescu, precum şi pe cei doi urmaşi, gemenii Dan şi Emil. După cum se vede, antrenamentul îndeajuns de dur (chiar în sezonul de vară) este îndeaproape urmărit de cei doi Grecescu-juniori. De plecat, pleacă... cot la cot cu tăticu. Asta mai ales cînd mămica e cea care dă startul (foto stînga). Dar, deocamdată au dificultăţi în a ţine pasul cu „seniorul" familiei (foto dreapta).

Cît despre proverb, deşi nu credeam că mai e nevoie să-l cităm, iată-l: „Ce naşte din pisică, şoareci mănîncă.

Foto: TEODOR ROIBU

UN PREMIU MERITAT...

...a obţinut, la expoziţia franceză de fotografii pe teme de sport, imaginea intitulată „Rugby", pe care o reproducem şi noi. Autorul (Louis Lucchesi, de la „Miroir du rugby") a reuşit să concentreze într-o singură imagine cea mai mare parte a frumuseţii sportului cu balonul oval. Faza reprezintă o grămadă din timpul unei întîlniri Anglia-Franţa din cadrul Turneului celor 5 naţiuni. Fundalul publicului numeros pune în valoare sugestiva încordare a spinărilor şi amestecul de atenţie şi teamă al mijlocaşului la grămadă britanic Sharp, care încă nu ştie cui îi va reveni mingea.

CAPRICIILE VREMII

În Elveţia, ca şi în majoritatea ţărilor din emisfera boreală, mijlocul lunii iunie reprezintă toiul activităţii sportive. E vorba, bineînţeles, de sporturi de vară. Iată însă că vremea le-a jucat feste neplăcute organizatorilor sportivi. Astfel, în etapa a doua a Turului ciclist al Elveţiei (foto 1) a nins, fenomen... meteorologic deosebit de neplăcut pentru cei ce concurau. Ninsoarea în miez de vară le-a sugerat însă altor organizatori o idee... tare: în cadrul unui program comico-sportiv, pe străzile oraşului Lausanne s-a desfăşurat o pe cît de originală, pe atît de neobişnuită ştafetă: schi-fond! Vremea le-a jucat însă o a doua festă: cum a început programul, soarele şi-a arătat o parte din forţă şi a făcut ca ştafeta să se desfăşoare, în cele mai... favorabile porţiuni, pe caldarîmul ud. Aproape de sfîrşitul cursei, piaţa Palud le-a oferit curioşilor spectacolul mai mult decît insolit din fotografia 2.

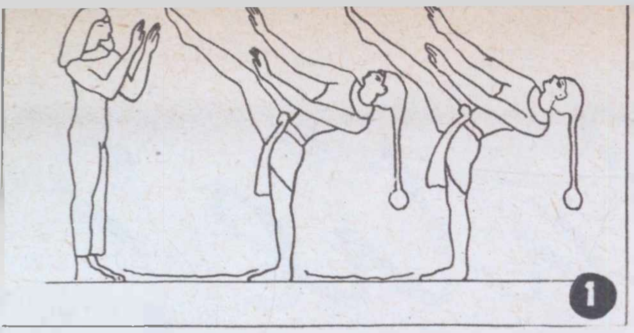
D-ale vremii...

INTERMEZZO

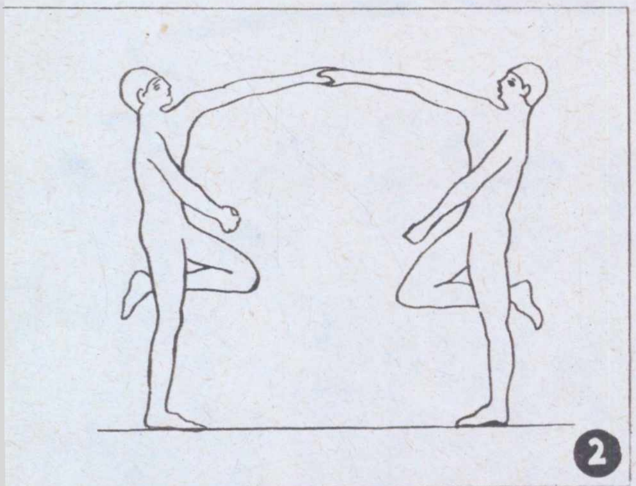
An de an creşte popularitatea de care se bucură în capitala Ungariei meciurile tradiţionale de fotbal dintre actori şi ziarişti. Anul acesta, întîlnirea a cuprins în program, înafara meciului de fotbal, unele completări oarecum legate de fotbal, mai exact numere de varietăţi pe tema veşnic actuală a balonului rotund. Şi iată că iarba Nepstadionului budapestan a găzduit, în prezenţa a 70.000 de spectatori, un interesant intermezzo: parodia fotbalului din „zilele eroice". Imaginea alăturată redă parţial savoarea acestui meci, în care se pare că „vioara întîi" a fost binecunoscutul comic Latabar, pe care-l puteţi vedea sus, pe poartă, unde a ajuns din cauza elanului... finalizării.

Foto: M.T.I. – Budapesta

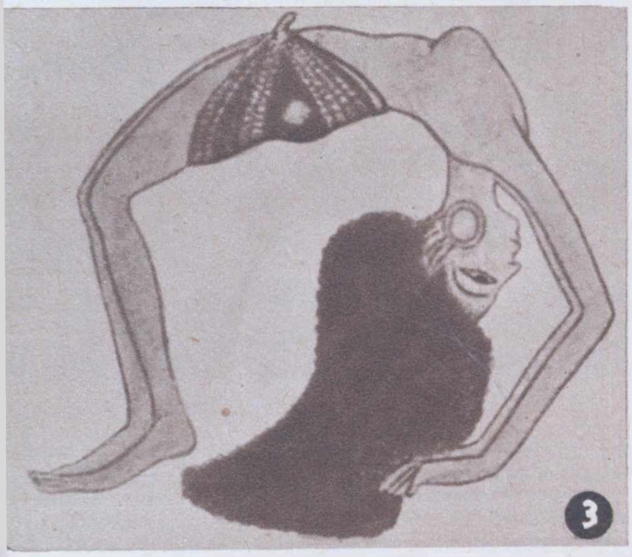

1

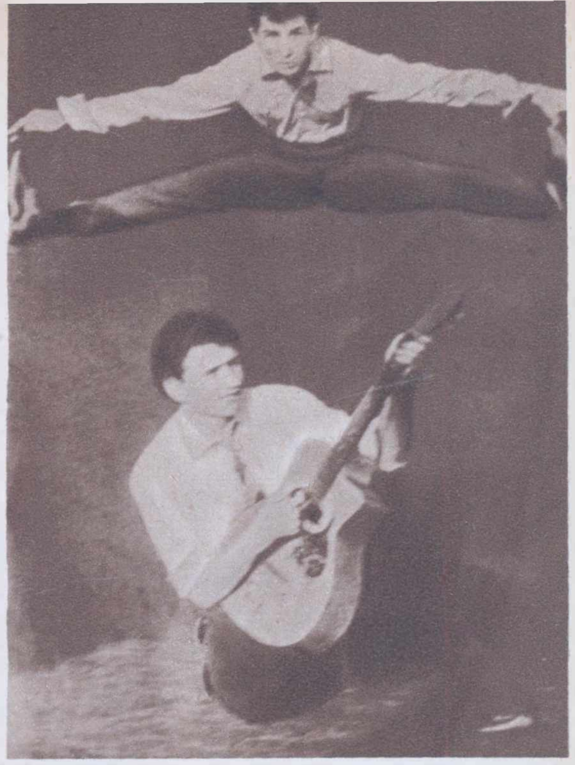
2

3

SCHIMB DE SPECIALITĂŢI

Atletul francez Michel Jazy, candidat dintre cei mai serioşi la o medalie olimpică în alergările de semifond, are un foarte bun prieten în persoana chitaristului Marcel Amont. Desigur, prietenia lor e dublată de admiraţie reciprocă în... specialitate. În fotografie, se poate vedea un schimb de specialităţi între cei doi prieteni. Şi chiar dacă imaginea nu poate reda ceva din posibilităţile de care se pare că dispune Jazy, în orice caz ea vădeşte realele calităţi atletice ale lui Marcel Amont.

CÎNTĂREŢUL-BOXER

Nu de mult, a avut loc premiera filmului „Kid Galahad", al cărui subiect îl constituie viaţa romanţată a unui boxer. În rolul titular, cunoscutul cîntăreţ Elvis Presley (în fotografie, încadrat de două admiratoare după... victorie). Bineînţeles, filmul are un caracter pronunţat de comedie muzicală. Nu e mai puţin adevărat că înainte de turnarea acestui film Elvis Presley a muncit aproape un an pentru însuşirea unui bagaj tehnic pugilistic corespunzător rolului de campion mondial. Iar competenţa asistenţilor tehnici, Mushy Callahan (fost campion mondial) şi Al Silvani („om în colţ" al boxerilor Floyd Patterson, Rocky Graziano, Jack La Motta, Carmen Basilio, Ingemar Johansson şi alţii), i-a asigurat o unanim favorabilă apreciere pentru talentul într-ale boxului.

DE-A LUNGUL VEACURILOR (X)

Informaţii mai bogate şi mai variate referitoare la exerciţiile fizice ne-au rămas din Egiptul antic. Basoreliefurile, picturile din piramide sau din temple, inscripţiile ne vorbesc despre educaţia fizică a unei civilizaţii milenare. Astfel, unul dintre cele mai răspîndite exerciţii fizice din Egiptul antic a fost dansul. El avea un caracter sacru, cînd era de natură religioasă, sau profan. Foarte multe figuri de dans constituiau adevărate exerciţii acrobatice sau de îndemînare şi acest lucru făcea necesară o pregătire specială, precum şi calităţi fizice foarte bine dezvoltate, la un nivel ridicat.

Fotografiile 1 şi 2 reprezintă două figuri de dans, prima datînd aproximativ din anul 2 800 î.e.n., iar a doua aproximativ din anul 2 500 î.e.n. În fotografia 3, în cadrul unui dans acrobatic, o dansatoare execută ceea ce numim azi „podul".

Pe lîngă informaţiile preţioase referitoare la educaţia fizică pe care ni le dau, aceste picturi şi desene reprezintă valori artistice autentice. De remarcat expresivitatea mişcării din fotografia 1 şi fineţea desenului din fotografia 3.

ION TODAN
ASISTENT I.C.F.

(VA URMA)

Atletism!?

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1							■				
2											■
3				■					■		
4			■				■				
5						■				■	
6	■				■						■
7		■							■		
8				■				■			
9			■						■		
10						■					
11							■				

ORIZONTAL: 1. Rezultat obişnuit la 4 × 100 m — Suliţă căzută din înălţimi. 2. Maraton. 3. **Diminutiv feminin** — Aruncă ciocanul — Finişul lui Grecescu! 4. Termen de comparaţie în aruncare — Acţiune pe ultima porţiune de pistă — Alergător rapid care soseşte pe culoarul nr. 1. 5. Porţiune de 100 m plat sau mai mare pe care se lucrează mecanic la început de sezon — Ciocan care se aruncă la sol. 6. Timp înregistrat în final de întrecere — Are puţine garduri. 7. Ale celor care iau proba de lungime — Încep obstacolele! 8. În finală! — **Rîu în Siberia** — Diminutivul lui Merică... 9. Aruncător de suliţe egiptean — Te pune pe fugă... — ...şi la Paris! 10. Specialist, odinioară, în probele de marş — Sfîrşeşte deobicei cu Moina. 11. Foc de pistol — Marş (pl.).

VERTICAL: 1. Disc — Ciocan. 2. Probă — Campioane de fugă. 3. Greutate — **Măiestrie** — **Teme**! 4. Startul lui Dăndărău — Înălţime — Greutate (la chinezi). 5. Spaţiu delimitat de garduri — Evoluează la turnantă. 6. Greutate sau... forţă — Spaţiu alăturat culoarelor, în care se poate pătrunde uneori prin turnante! 7. Înscrise la greutate! — Lungime şi înălţime. 8. Caracteristica celui care fuge după tine — **Tria**! 9. Participă la numeroase curse de alergare în Dobrogea — Culoar cu apă — **Radu Rădulescu**. 10. **Numărul probelor din decatlon** — Ciocan (pl.) despre care poate da informaţii... Porumb! 11. Locul învingătorului pe podium — Răsplată nu prea plăcută pentru un săritor de garduri (pl.)!

ANTON MOREANU
— Brăila —

Acrobație?

Acrobație? Da! Dar n-a fost în intenția maestrului sportului Gheorghe Ion (Steaua) să-i ofere fotoreporterului nostru Tudor Chioreanu prilejul de a face o fotografie... bună. În disputa aprigă pe care o are cu colegul său de club, maestrul sportului Mihai Dănescu — aflat la o lungime în urmă — nu precupețește nici un efort. Miza este foarte mare: titlul de campion al țării la motocros — clasa 350 cmc! Și, cum cei doi protagoniști sînt la fel de bine pregătiți, numai un plus de măiestrie și curaj a putut să-l decidă pe învingător, în persoana consacratului alergător Gheorghe Ion. Și dumneavoastră, stimați cititori — desigur iubitori ai sportului cu motor — ați fost poate martori oculari ai acestei pasionante dispute sportive.

(I. D.)

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie, București. Telefoane: 11.10.05 și 11.91.13.
Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.
Publicitate, Agenția de publicitate Editura Scînteia, Piața Palatului R.P.R., bloc 8, telefon: 14.15.16.

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

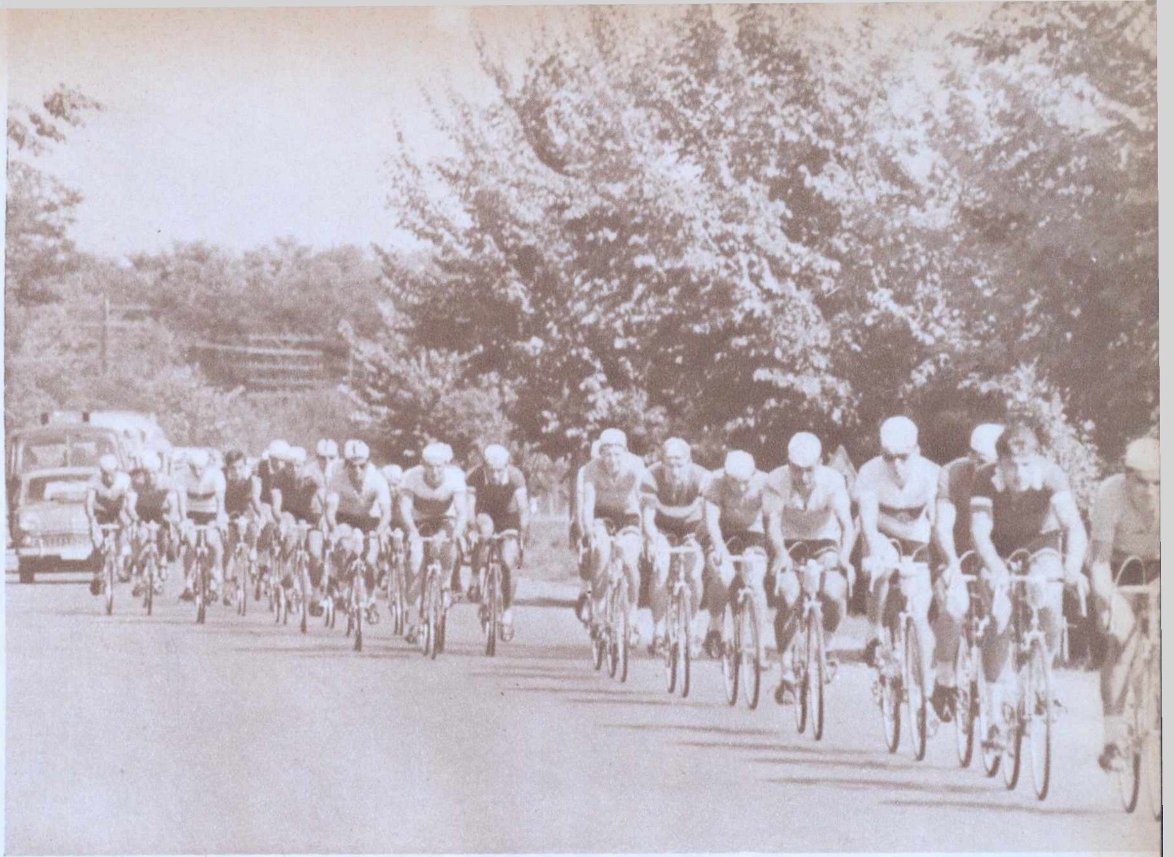
2,50 LEI

43806

DOUĂ VICTORII

În compania unei puternice formații cicliste a R.D.G., în rîndurile căreia figurau utieri bine cunoscuți pe arena ciclismului nternațional amator, ca, de pildă, Lothar ppler și Manfred Brünning, echipa olimpică e tineret a R.P. Romîne a realizat o frumoasă erformanță, cîștigînd cursa de 100 km contraronometru. Gheorghe Bădără, Emil Rusu, onstantin Ciocan și Francisc Gera au îndeplinit u această ocazie norma olimpică pe întreg nul 1963 și — totodată — norma de maestru l sportului. Timpul realizat de tînăra noastră eprezentativă: 2h15:08 (medie orară 44,400 m) reprezintă cea mai bună cifră obținută e vreo echipă romînă pe această distanță, apt pentru care tinerii noștri performeri meită toate laudele. Echipa R.D.G. s-a clasat în ceastă cursă pe locul 2 cu timpul de 2h17:35.

În continuarea acestui frumos succes al sporului nostru cu pedale, în competiția desfășuată cu plecarea în bloc pe distanța de 187 km, ictoria finală i-a revenit tot unui alergător omîn: G. Moiceanu. Iată alăturat un aspect e la această ultimă întrecere: plutonul — din are nu lipsesc valoroșii alergători din R.D.G. — ulînd pe șosea, în drum spre Cîmpina, punctul e întoarcere la București.

TURUL FRANȚEI (amatori și profesioniști)

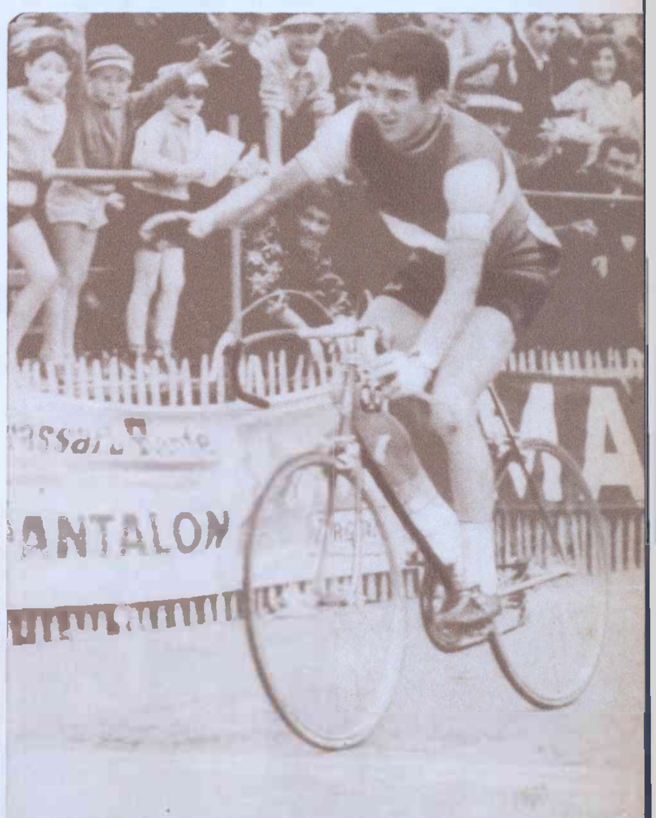
Duminică 14 iulie s-au încheiat la Paris ouă mari curse cicliste. Turul Franței penu amatori (Tour de l'Avenir), care începe cucerească o frumoasă tradiție, și veiul Tur al Franței, pentru profesioniști.

La amatori, victoria a revenit unui ciclist țării gazdă, André Zimmerman, pentru re, probabil, acest Tur al Viitorului va intrarea în plutonul profesioniștilor. Pripala dificultate a Turului amatorilor au nstituit-o etapele de munte, care au avanjat în general pe cățărătorii francezi, ișnuiți cu escaladarea Pirineilor.

La profesioniști victoria a revenit bine cunoscutului alergător francez Jacques Anquetil. La startul întrecerii, fostul campion mondial Rik Van Looy, cîntărindu-și șansele și pe cele ale francezului, a pronosticat victoria lui Anquetil cu 9 la 1.

Pronosticul a fost confirmat. Anquetil a rezistat în munți în fața lui Bahamontes (cîștigătorul Turului 1959) și și-a impus superioritatea în ultima etapă contra cronometrului, sosind la Paris la adăpostul escortei sale de... valeți.

Anquetil, cîștigînd Turul Franței pentru a patra oară, doboară recordul „de trei" al compatriotului său Louison Bobet.

Francezul André Zimmerman este ciclistul care s-a impus cu autoritate în etapele de munte, preluînd tricoul galben în etapa a III-a (Tarbes — Bagnères de Bigorre), pe care a cîștigat-o detașat (în fotografie).

Un aspect pitoresc din Turul Franței. Caravana într-o etapă din munții Alpi.

Foto: A.F.P.

PENTRU ALBUMUL DUMNEAVOASTRĂ

Bucegii văzuţi din Buşteni

Fotografia: PAUL ROMOŞAN